31992L0116

15.3.1993. *EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS* L 62/1

PADOMES DIREKTĪVA Nr. 92/116/EEK

(1992. gada 17. decembris),

ar ko groza un papildina Direktīvu 71/118/EEK par dzīvnieku veselības problēmām, kas ietekmē tirdzniecību ar svaigu mājputnu gaļu

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 43. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumus ([1]),

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ([2]),

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([3]),

tā kā mājputnu gaļa ir iekļauta Līguma II pielikuma produktu sarakstā; tā kā mājputnu gaļas ražošana un tirdzniecība ar to ir nozīmīgs ienākumu avots lauksaimniecībā nodarbinātajiem;

tā kā, lai nodrošinātu šīs nozares racionālu attīstību un kāpinātu ražību, Kopienas līmenī jāpieņem sabiedrības veselības normas, kas ietekmē mājputnu gaļas ražošanu un laišanu tirgū;

tā kā ar Direktīvu 71/118/EEK ([4]) ir pieņemtas higiēnas prasības, kas jāievēro tirdzniecībā ar mājputnu gaļu;

tā kā Kopienai jāpieņem pasākumi, kas paredz pakāpenisku iekšējā tirgus, kas veido teritoriju bez iekšējām robežām, izveidi līdz 1992. gada 31. decembrim;

tā kā ar Direktīvu 89/662/EEK ([5]) ir pieņemti noteikumi par pārbaudēm, kas veicamas iekšējā tirgus izveides sakarā, un jo īpaši atceltas veterinārās pārbaudes uz dalībvalstu robežām; tā tirdzniecībā šie noteikumi jāpiemēro attiecībā uz svaigu mājputnu gaļu;

tā kā, lai sasniegtu šo mērķi, jāmaina Direktīvā 71/118/EEK izklāstītās normas, lai šo direktīvu pielāgotu jaunajai pieejai Kopienas līmenī;

tā kā pamata atbildība par šīs direktīvas prasību izpildi būtu jāuzņemas ražotājiem, un iestādes pienākumam būtu jābūt šī iekšējās kontroles principa ievērošanas pārraudzībai;

tā kā konkrētai minētās pielāgošanas tēmai jābūt veterināro prasību standartizācijai attiecībā uz mājputnu gaļas ražošanu, uzglabāšanu un pārvadāšanu;

tā kā šķiet, ka noteikti tiešās pārdošanas veidi nav iekļaujami šīs direktīvas darbības jomā;

tā kā šīs direktīvas prasības nevajadzētu attiecināt uz noteiktiem produktiem, ko ražotājs bez starpniekiem pārdod gala patērētājam;

([1]) OV C 36, 14.2.1992., 9. lpp.; OV C 84, 2.4.1990., 71. lpp.; OV C 276, 23.10.1991., 10. lpp.; un OV C 262, 14.10.1981., 3. lpp.
([2]) OV C 183, 15.7.1991., 56. lpp.; un OV C 129, 20.5.1991., 166. lpp.
([3]) OV C 332, 31.12.1990., 56. lpp.
([4]) OV L 55, 8.3.1971., 23. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 90/654/EEK (OV L 353, 17.12.1990., 48. lpp.).
([5]) OV L 395, 30.12.1989., 13. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/496/EEK (OV L 268, 24.9.1991., 56. lpp.).

tā kā iespējams, ka noteiktu apstākļu dēļ dažos uzņēmumos, kas darbu sākuši pirms 1992. gada 1. janvāra, nebūs iespējams nodrošināt atbilstību visām šīs direktīvas prasībām;

tā kā būtu jāiedibina uzņēmumu apstiprinājuma sistēma attiecībā uz tiem uzņēmumiem, kas atbilst šajā direktīvā noteiktajām veterinārajām prasībām, un vienota Kopienas inspekcijas kārtība, lai nodrošinātu šā apstiprinājuma piešķiršanas nosacījumu ievērošanu;

tā kā mazjaudas uzņēmumus būtu jāapstiprina, piemērojot tiem vienkāršotus struktūras un infrastruktūras kritērijus, bet pieprasot atbilstību higiēnas noteikumiem, kas izklāstīti šajā direktīvā;

tā kā mājputnu gaļas veselības marķējums ir vislabākais veids, kā produktu kravas galamērķa kompetentās iestādes pārliecināt par sūtījuma atbilstību šīs direktīvas noteikumiem; tā kā mājputnu gaļas kravai būtu jāpievieno veterinārais sertifikāts, lai varētu pārbaudīt konkrēta mājputnu gaļas sūtījuma galamērķi, ņemot vērā dzīvnieku veselības aspektus;

tā kā Kopienas tirgū laistajiem produktiem, kas ievesti no trešām valstīm, jāsniedz vienādas cilvēku veselības aizsardzības garantijas; tā kā tādēļ attiecībā uz šādiem produktiem būtu jāpieprasa veselības garantijas, kas pielīdzināmas Kopienas izcelsmes produktu sniegtajām garantijām, un uz tiem būtu jāattiecina tie pārbaužu principi un noteikumi, kas ietverti Padomes 1990. gada 10. decembra Direktīvā 90/675/EEK, kas nosaka veterināro pārbaužu organizēšanu reglamentējošos principus attiecībā uz produktiem, ko ieved Kopienā no trešām valstīm ([1]);

tā kā, lai iegūtu laiku, kas vajadzīgs vienotās Kopienas inspekcijas sistēmas izveidošanai, tā nodrošinot, ka trešo valstu produkcijas atbilstību šajā direktīvā paredzētajām garantijām, attiecībā uz šīm valstīm uz pārejas perioda laiku būtu jāsaglabā spēkā valsts noteikumi par pārbaudēm;

tā kā Komisijai būtu jāuztic veikt noteiktus pasākumus šīs direktīvas īstenošanai; tā kā, lai to panāktu, būtu jānosaka kārtība, kas izveido ciešu un efektīvu sadarbību starp Komisiju un dalībvalstīm Pastāvīgajā veterinārijas komitejā;

tā kā, ņemot vērā Grieķijas Republikai raksturīgās piegāžu grūtības, kas rodas tās ģeogrāfiskā stāvokļa dēļ, attiecībā uz šo dalībvalsti būtu pieļaujamas īpašas atkāpes; tā kā šā paša iemesla dēļ nomaļākajos apvidos būtu jādod papildus laiks, lai panāktu atbilstību šīs direktīvas prasībām;

tā kā konkrētu noteikumu pieņemšana attiecībā uz šīs direktīvas aptvertajiem produktiem neierobežo vispārīgu pārtikas higiēnas un drošības noteikumu pieņemšanu, attiecībā uz kuriem Komisija iesniegusi priekšlikumu pamatdirektīvai;

tā kā šīs direktīvas transponēšanas beigu termiņš nedrīkst ietekmēt veterināro pārbaužu atcelšanu uz robežām no 1993. gada 1. janvāra;

tā kā skaidrības labad būtu jāpapildina Direktīva 71/118/EEK,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvas 71/118/EEK nosaukumu, tās pantus un pielikumus aizvieto ar šīs direktīvas B pielikuma tekstu.

2. pants

1. Padomes 1976. gada 21. decembra Direktīvas 77/99/EEK par dzīvnieku veselības problēmām, kas ietekmē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar gaļas produktiem ([2]), 3. panta A daļas 2. punktu groza šādi:

a) pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"2. ir ražoti no svaigas gaļas, kā noteikts 2. panta d) punktā, ar nosacījumu, ka no trešās valsts ievestai gaļai jāatbilst Direktīvas 71/118/EEK III nodaļas obligātajām prasībām un jābūt pārbaudītai saskaņā ar Direktīvu 90/675/EEK;"

b) otrās daļas ievada rindkopā aiz atsauces uz Direktīvu 64/433/EEK iekļauj šādu tekstu:

"4. panta 1. punkta trešajā daļā un Direktīvas 71/118/EEK I pielikuma IX nodaļā, un kopumā visa tā gaļa, kas saskaņā ar Kopienas noteikumiem atzīta par nederīgu lietošanai pārtikā.".

2. Ar šo atceļ Komisijas 1980. gada 3. septembra Direktīvu 80/879/EEK par veselības marķējumu uz svaigas mājputnu gaļas lieliem iesaiņojumiem ([3]).

3. Padomes 1992. gada 16. jūnija Direktīvas 92/45/EEK par sabiedrības veselības un dzīvnieku veselības problēmām saistībā ar medījamo dzīvnieku nogalināšanu un to gaļas laišanu tirgū ([4])3. panta 4. punkta i) apakšpunkta otro daļu aizstāj ar šādu:

"Direktīvas 71/118/EEK XII nodaļas 6. punkta noteikumus par veselības marķējumu uz lieliem iesaiņojumiem attiecībā uz maziem medījamiem dzīvniekiem piemēro *mutatis mutandis*.".

([1]) OV L 373, 31.12.1990., 1. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/496/EEK (OV L 268, 24.9.1991., 56. lpp.).

([2]) OV L 26, 31.9.1977., 85. lpp. Direktīva atjaunināta ar Direktīvu 92/5/EEK (OV L 57, 2.3.1992., 1. lpp.), un jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 92/45/EEK (OV L 268, 14.9.1992., 35. lpp.).

([3]) OV L 251, 24.9.1980., 10. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Lēmumu 92/189/EEK (OV L 87, 2.4.1992., 25. lpp.).

([4]) OV L 268, 14.9.1992., 35. lpp.

4. Padomes 1991. gada 26. jūnija Direktīvu 91/494/EEK par veterinārajiem nosacījumiem, kas reglamentē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar svaigu mājputnu gaļu un tās ievešanu no trešām valstīm ([1]), groza šādi:

a) 3. panta A daļas 6. punktu aizstāj ar šādu:

"6. ja gaļa paredzēta patēriņam tādā dalībvalstī vai dalībvalsts daļā, kas atzīta par brīvu no Ņūkāslas slimības, vai ja dalībvalstī gaļu ieved caur trešo – tranzītvalsti, tad tai jāpievieno veterinārais sertifikāts, kura paraugs parādīts pielikumā,"

b) pielikumu aizstāj ar šīs direktīvas A pielikumu.

5. Padomes 1990. gada 27. novembra Direktīvas 91/495/EEK par sabiedrības veselības un dzīvnieku veselības problēmām, kas ietekmē truša gaļas un fermās audzēto putnu un zīdītāju gaļas ražošanu un laišanu tirgū ([2]), 2. panta otrās daļas 3. punktā frāzi "Direktīvas 71/118/EEK 1. pantā" aizstāj ar frāzi "Direktīvas 71/118/EEK 2. pantā".

3. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi, lai ne vēlāk kā 1994. gada 1. janvārī izpildītu šīs Direktīvas prasības, izņemot to uzņēmumu gadījumā, kas atrodas:

— nomaļos apvidos, kas par tādiem atzīti saskaņā ar Direktīvas 90/675/EEK ([3]) 17. pantu, attiecībā uz Spānijas Karalisti ietverot Kanāriju salas, un saskaņā ar Direktīvas 91/496/EEK ([4]) 13. pantu, un

— Vācijas Federatīvās Republikas jaunajās federālajās zemēs,

uz kurām attiecas restrukturēšanas plāni, kuros atbilstība šīs direktīvas prasībām pieprasīta ne vēlāk kā ar 1995. gada 1. janvāri; šajos uzņēmumos ražotus produktus jālaiž attiecīgo reģionu tirgū.

Dalībvalstis tūlīt informē Komisiju par to pieņemtajiem noteikumiem.

Kad dalībvalstis paredz šos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka metodes, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus galvenos savu tiesību aktus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. Šīs direktīvas transponēšanas beigu termiņš – 1994. gada 1. janvāris – neietekmē veterināro pārbaužu atcelšanu uz robežām, kas paredzēta Direktīvā 89/662/EEK.

4. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1992. gada 17. decembrī

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

J. GUMMER

([1]) OV L 268, 24 9.1991., 35. lpp.
([2]) OV L 268, 24.9.1991., 41. lpp.
([3]) Padomes 1990. gada 10. decembra Direktīva 90/675/EEK, ar ko nosaka principus, kuri reglamentē veterināro pārbaužu organizēšanu attiecībā uz produktiem, ko ieved Kopienā no trešām valstīm (OV L 373, 31.12.1990., 1. lpp.). Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/496/EEK (OV L 268, 24.9.1991., 56. lpp.).
([4]) Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīva, ar ko paredz principus, pēc kuriem organizē veterinārās pārbaudes dzīvniekiem, ko ieved Kopienā no trešām valstīm, un ar ko groza Direktīvu 89/662/EEK, Direktīvu 90/425/EEK un Direktīvu 90/675/EEK (OV L 268, 24.9.1991., 56. lpp.). Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/628/EEK (OV L 340, 11.12.1991., 17. lpp.).

A PIELIKUMS

"PIELIKUMS

PARAUGS

VETERINĀRĀ SERTIFIKĀTA PARAUGS

Svaigai mājputnu gaļai (1)

Nr. (2): .....

Iekraušanas vieta: .....

Atbildīgā ministrija: .....

Struktūrvienība: .....

Atsauce (2): .....

I. **Gaļas sūtījuma apraksts**

gaļa: .....
(Dzīvnieku suga)

Gaļas gabalu veids: .....

Iepakojuma veids: .....

Gaļas gabalu vai iepakojumu skaits: .....

Sasaldēšanas mēnesis un gads: .....

Tīrsvars: .....

II. **Gaļas izcelsme**

Apstiprinātās(-o) kautuves(-ju) adrese(s) un veterinārā apstiprinājuma numurs(-i): .....

Apstiprinātās(-o) izcirstuves(-ju) adrese(s) un veterinārā apstiprinājuma numurs(-i): .....

Apstiprinātās(-o) saldētavas(-u) adrese(s) un veterinārā apstiprinājuma numurs(-i): .....

III. **Gaļas galamērķis**

Gaļas sūtījums no: .....
(Iekraušanas vieta)

uz: .....
(Galamērķa valsts vai vieta)

ar šādiem transporta līdzekļiem (3): .....

Nosūtītāja vārds vai nosaukums un adrese: .....

.....

Kravas saņēmēja vārds vai nosaukums un adrese: .....

.....

(1) "Svaiga mājputnu gaļa" nozīmē svaigu gaļu, kas iegūta no šādu sugu putniem: vistām, tītariem, pērļu vistiņām, pīlēm, zosīm, paipalām, baložiem, fazāniem un irbēm, kam nav veikta nekāda apstrāde. Tomēr atdzesētu un saldētu gaļu arī uzskata par svaigu gaļu.
(2) Nav obligāts.
(3) Dzelzceļa vagoniem un kravas furgoniem norādīt reģistrācijas numuru, lidaparātiem norādīt reisa numuru, kuģiem norādīt nosaukumu un, vajadzības gadījumā, konteinera numuru.

IV. **Apliecinājums**

Es, apakšā parakstījies valsts pilnvarotais veterinārārsts, apliecinu, ka iepriekš aprakstītā mājputnu gaļa atbilst prasībām, kas izklāstītas Padomes 1991. gada 26. jūnija Direktīvā 91/494/EEK par dzīvnieku veselības nosacījumiem, kas reglamentē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar svaigu mājputnu gaļu un tās ievešanu no trešām valstīm, un arī minētās direktīvas 3. panta A daļas 1. punkta otrās daļas prasībām gadījumā, ja šī gaļa paredzēta sūtīšanai uz tādu dalībvalsti vai dalībvalsts daļu, kas atzīta par brīvu no Ņūkāslas slimības.

(Vieta) ..... (Datums) .....

.....

(Valsts pilnvarotā veterinārārsta paraksts)

B PIELIKUMS

Padomes Direktīva 71/118/EEK par dzīvnieku veselības problēmām, kas ietekmē svaigas mājputnu gaļas ražošanu un laišanu tirgū

I NODAĻA

Vispārīgi noteikumi

1. pants

Šajā direktīvā izklāstītas veterinārsanitārās prasības attiecībā uz svaigas mājputnu gaļas ražošanu un laišanu tirgū.

Šīs direktīvas prasības neattiecas uz svaigas mājputnu gaļas izciršanu un uzglabāšanu mazumtirdzniecības veikalos vai tirdzniecības vietām piegulošās telpās, ja gaļu izcērt un uzglabā vienīgi tādēļ, lai gala patērētājam to piegādātu bez starpniekiem, un saistībā ar šīm darbībām veic regulāras sabiedrības veselības pārbaudes, kas paredzētas valsts noteikumos, kas reglamentē mazumtirdzniecību.

2. pants

Šajā direktīvā piemēro Direktīvas 77/99/EEK ([1]) 2. panta l) līdz n) un q) līdz s) punktā dotās definīcijas.

Turklāt piemēro šādas definīcijas:

1. Mājputnu gaļa nozīmē visas lietošanai pārtikā derīgās mājputnu ķermeņa daļas, kas iegūtas no šādām sugām: vistām, tītariem, pērļu vistiņām, pīlēm un zosīm.

2. Svaiga mājputnu gaļa nozīmē mājputnu gaļu – ieskaitot gaļu vakuumiesaiņojumā vai gaļu, kuras iesaiņošana veikta kontrolētā atmosfēras – kas nav tikusi apstrādāta savādāk kā atdzesējot vai sasaldējot.

3. Liemenis nozīmē visu 1. punktā minēta putna ķermeni pēc asins nolaišanas, noplūkšanas un iekšu izņemšanas; tomēr sirds, aknu, plaušu, šķilvja, guzas un nieru izņemšana, kāju sadalīšana pie pēdas pamata un galvas nociršana, barības vada un trahejas izņemšana nav obligāta.

4. Liemeņa daļas nozīmē 3. punktā definētā liemeņa daļas.

5. Subprodukti nozīmē svaigu mājputnu gaļu, kas nav 3. punktā definētais liemenis – arī tad, ja tā ir dabiski savienota ar liemeni, kā arī galvu un pēdas daļu, ja tā ir atdalīta no liemeņa.

6. Iekšējie orgāni nozīmē subproduktus no krūškurvja, vēdera dobuma un iegurņa, un dažos gadījumos arī traheju, barības vadu un guzu.

7. Valsts pilnvarotais veterinārārsts nozīmē veterinārārstu, ko nozīmējusi dalībvalsts galvenā kompetentā iestāde.

8. Valsts pilnvarotā veterinārārsta palīgs nozīmē personu, ko, ievērojot 8. panta 2. punkta prasības, kompetentā iestāde formāli nozīmējusi palīdzēt valsts pilnvarotajam veterinārārstam.

9. Pirmskaušanas veterinārā pārbaude nozīmē dzīvu mājputnu pārbaudi, ko veic saskaņā ar I pielikuma VI nodaļas prasībām.

10. Pēcnāves veterinārā ekspertīze nozīmē nokautu mājputnu pārbaudi, ko veic pēc putnu nokaušanas kautuvē un saskaņā ar I pielikuma VIII nodaļas prasībām.

11. Transporta līdzekļi nozīmē autotransporta, dzelzceļa vagonu un lidaparātu kravas nodalījumus un kuģu tilpnes vai konteinerus, kas paredzēti sauszemes, jūras vai gaisa pārvadājumiem.

12. Uzņēmums nozīmē apstiprinātu kautuvi, apstiprinātu izcirstuvi, apstiprinātu saldētavu, apstiprinātu fasēšanas centru vai struktūru, kas sevī apvieno vairākus šādus uzņēmumus.

II NODAĻA

Kopienas ražojumiem piemērojamās normas

3. pants

I. Svaigai mājputnu gaļai jāatbilst šādiem nosacījumiem:

A. Liemeņiem un subproduktiem jābūt:

a) iegūtiem no dzīvniekiem, kas pirms kaušanas pārbaudīti saskaņā ar I pielikuma VI nodaļu un pēc šīs pārbaudes atzīti par derīgiem kaušanai un tai sekojošai svaigas mājputnu gaļas laišanai tirgū;

b) saņemtiem no apstiprinātas kautuves, kurā veic iekšējo kontroli saskaņā ar 6. panta 2. punktu un ko pārbauda kompetentā iestāde saskaņā ar 8. panta prasībām;

([1]) OV L 26, 31.1.1977., 85. lpp. Direktīva atjaunināta ar Direktīvu 92/5/EEK (OV L 57, 2.3.1992., 1. lpp.), un jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 92/45/EEK (OV L 268, 14.9.1992., 35. lpp.).

c) apstrādātiem apmierinošos higiēniskajos apstākļos saskaņā ar I pielikuma VII nodaļu;

d) pakļautiem pēcnāves veterinārajai ekspertīzei saskaņā ar I pielikuma VIII nodaļu, šajā ekspertīzē atzīstot tos par derīgiem lietošanai pārtikā saskaņā ar I pielikuma IX nodaļu;

e) ar I pielikuma XII nodaļas prasībām atbilstošu veselības marķējumu, nosakot, ka šāds marķējums nav vajadzīgs gadījumā, ja liemeņus sadala tai pašā uzņēmumā;

f) pēc pēcnāves veterinārās ekspertīzes apstrādātiem saskaņā ar I pielikuma VII nodaļas 46. punktu un uzglabātiem saskaņā ar I pielikuma XIII nodaļas prasībām, apmierinošos higiēniskajos apstākļos;

g) piemēroti iesaiņotiem saskaņā ar I pielikuma XIV nodaļas prasībām; gadījumā, ja izmanto aizsargpārklāju, tam jāatbilst minētās nodaļas prasībām.

Vajadzības gadījumā var pieņemt lēmumu par minētās nodaļas noteikumu papildināšanu saskaņā ar 21. pantā paredzēto kārtību, jo īpaši, lai ņemtu vērā tirdzniecībā izmantotos dažādos preču noformēšanas veidus, ar noteikumu, ka šie veidi atbilst higiēnas normām;

h) pārvadātiem saskaņā ar I pielikuma XV nodaļas prasībām;

i) kravai pievienojot:

— vai nu komercdokumentu,

— kurā papildus I pielikuma XII nodaļas 66. punktā paredzētajām ziņām jānorāda koda numuri, pēc kuriem iespējams noteikt kompetento iestādi, kas atbild par gaļas izcelsmes uzņēmuma pārraudzību, kā arī valsts pilnvaroto veterinārārstu, kas atbildīgs par veterināro ekspertīzi gaļas ražošanas dienā,

— kas saņēmējam jāsaglabā vismaz vienu gadu un jāuzrāda pēc kompetentās iestādes pieprasījuma,

— vai veterināro sertifikātu, kura paraugs parādīts VI pielikumā, šo sertifikātu pievienojot gadījumā, kad 2. pantā minēto svaigu mājputnu gaļu sūta no kautuves, kas atrodas apvidū vai teritorijā, kur ir spēkā ar veselību saistīti ierobežojumi, vai gadījumā, kad svaigu mājputnu gaļu aizplombētos transporta līdzekļos sūta uz citu dalībvalsti caur trešās valsts teritoriju.

Sīki izstrādātus noteikumus šā marķējuma izmantošanā, un jo īpaši noteikumus attiecībā uz koda numuru piešķiršanu un to atbilstību vienam vai vairākiem sarakstiem, kuros uzskaitītas kompetentās iestādes, pieņem saskaņā ar 21. pantā izklāstīto kārtību.

B. 1) 1. Liemeņu daļām vai atkaulotai gaļai jābūt:

a) sadalītai gabalos un/vai atkaulotai izcirstuvēs, kas apstiprinātas un tiek pārraudzītas saskaņā ar 6. panta prasībām;

b) izcirstai un ražotai saskaņā ar I pielikuma VII nodaļas prasībām, un iegūtai no:

— dzīvniekiem, kas kauti Kopienas teritorijā un atbilst šā panta A daļā izklāstītajām prasībām,

— mājputnu liemeņiem, kas ievesti no trešām valstīm saskaņā ar I pielikuma III nodaļas prasībām un pārbaudīti saskaņā ar Direktīvas 90/675/EEK ([1]) prasībām;

c) pārbaudītai saskaņā ar 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta ii) punktu;

d) atbilstošai šā panta A daļas c), h) un i) punkta prasībām;

e) iesaiņotai, iepakotai vai marķētai saskaņā ar šā panta A daļas e) un g) punktu ražošanas vietā vai fasēšanas centros, ko īpaši šim nolūkam apstiprinājusi kompetentā iestāde;

f) uzglabātai apmierinošos higiēnas apstākļos un saskaņā ar I pielikuma XIII nodaļas prasībām.

2. Ja izcirstuvēs izmanto svaigu gaļu, kas nav mājputnu gaļa, tad tai jāatbilst attiecīgiem standartiem, kas noteikti Direktīvās 64/433/EEK ([2]), 91/495/EEK ([3]) un 92/45/EEK ([4]).

C. Svaigai gaļai, kas saskaņā ar šīs direktīvas prasībām uzglabāta dalībvalsts apstiprinātā saldētavā un kas pēc tam nav tikusi nekādi apstrādāta, izņemot apstrādi saistībā ar gaļas uzglabāšanu, jāatbilst šā panta A daļas c), e), g) un h) punkta un B daļas prasībām vai arī tai jābūt svaigai mājputnu gaļai, kas ievesta no trešām valstīm saskaņā ar III nodaļas prasībām un pārbaudīta saskaņā ar Direktīvas 90/675/EEK prasībām.

([1]) OV L 373, 31.12.1990., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/496/EEK (OV L 268, 24.9.1991., 56. lpp.).
([2]) OV 121, 29.7.1964., 2012./64. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/497/EEK (OV L 268, 24.9.1991., 69. lpp.).
([3]) OV L 268, 24.9.1991., 41. lpp.
([4]) OV L 268, 14.9.1992., 35. lpp.

II. Dalībvalstis var pieļaut atkāpes no A daļas prasībām, ja putnu audzētāji, kuru saimniecības gada produkcijas apjoms ir mazāks kā 10 000 putnu, kas pārstāv 2. panta otrās daļas 1. punktā minētos putnu veidus, nelielos daudzumos piegādā svaigu savās saimniecībās audzēto mājputnu gaļu:

— vai nu tieši gala patērētājam, gaļu pārdodot turpat saimniecībā vai savām saimniecībām tuvākajos nedēļas tirgos,

— vai mazumtirgotājiem, lai tie gaļu pārdotu tieši gala patērētājam, ar noteikumu, ka šie mazumtirgotāji darbojas turpat, kur gaļas ražotājs, vai tuvākajā apkārtnē.

Dalībvalstis var precizēt pakāpi, kādā, atkāpjoties no B daļas prasībām, iepriekš minētās darbības var attiecināt arī uz gabalos sadalītu gaļu.

Šis izņēmums neattiecas uz gaļas pārdošanu ceļojošos veikalos, piegādi pa pastu vai – attiecībā uz mazumtirgotājiem – pārdošanu tirgū.

Attiecībā uz iepriekš minētajām darbībām paliek spēkā prasība veikt sabiedrības veselības pārbaudes saskaņā ar valsts normām.

III. Turklāt, neierobežojot Kopienas veterinārās prasības, I punktu nepiemēro attiecībā uz:

a) svaigu mājputnu gaļu, kas nav paredzēta lietošanai pārtikā;

b) svaigu mājputnu gaļu, kas paredzēta izstādīšanai, īpaiem pētījumiem vai analīzēm ar noteikumu, ka ar valsts kontroles starpniecību iespējams nodrošināt, ka šo gaļu nelieto pārtikā, un ka pēc īpašo pētījumu vai analīžu pabeigšanas gaļu – izņemot to, kas izmantota analīzēm – iznīcina;

c) svaigu mājputnu gaļu, ko paredzēts piegādāt vienīgi starptautiskām organizācijām.

4. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka papildus 3. panta I punkta A daļas prasībām un neierobežojot Kopienas noteikumus par ķīmisku vielu atlikumu noteikšanu dzīvnieku organismā un svaigā gaļā, svaigai mājputnu gaļai vai mājputniem veic:

a) ķīmisko vielu atlikumu analīzes, ja pirmskaušanas veterinārās pārbaudes rezultāti vai jebkādas citas ziņas valsts pilnvarotajam veterinārārstam rada aizdomas par šādu atlikumu esamību;

b) paraugu ņemšanu, kas paredzēta Direktīvas 92/117/EEK [1] IV pielikuma I punktā.

Testus, kas paredzēti a) apakšpunktā, jāveic, lai noteiktu farmakoloģiski aktīvu vielu un to atvasinājumu atlikumu klātbūtni gaļā, šo vielu lietošanas pārtraukuma periodu ievērošanu un citu vielu klātbūtni mājputnu gaļā, kur tās var nonākt, tā padarot svaigas mājputnu gaļas lietošanu uzturā bīstamu vai kaitīgu cilvēka veselībai.

Iepriekšējā apakšpunktā minētos testus jāveic saskaņā ar pārbaudītām, zinātniski atzītām metodēm, jo īpaši tādām, ko atzīst Kopienas vai starptautiskā līmenī.

Ir jābūt iespējamam vērtēt šo pārbaužu rezultātus, izmantojot standartmetodes, kas noteiktas saskaņā ar 3. punktā minēto kārtību.

Ja pārbaužu rezultāti ir apstiprinoši, tad valsts pilnvarotais veterinārārsts veic atbilstošus pasākumus, ņemot vērā radušos riska pakāpi, un jo īpaši:

— pastiprina kontroli attiecībā uz izaudzētajiem mājputniem vai visu gaļu, kas iegūta tehnoloģiski līdzīgos apstākļos un, domājams, rada tādus pat draudus veselībai,

— pastiprina citu mājputnu grupu kontroli izcelsmes saimniecībā un problēmas atkārtošanās gadījumā veic atbilstošus pasākumus attiecībā uz izcelsmes saimniecību,

— ja inficēšanās notikusi no apkārtējās vides, veic pasākumus attiecībā uz ražošanas ķēdi.

2. Pieļaujamās normas vielām, kas minētas 1. punktā, kuras nav Direktīvā 86/366/EEK [2] minētās, nosaka saskaņā ar kārtību, kas paredzēta Regulā (EEK) Nr. 2377/90 [3].

[1] Padomes 1992. gada 17. decembra Direktīva 92/117/EEK par aizsardzības pasākumiem pret noteiktām zoonozēm un zoonozes izraisītājiem dzīvniekos un dzīvnieku izcelsmes produktos, lai izvairītos no pārtikas izcelsmes infekcijām un intoksikācijām (OV L 62, 15.3.1993., 38. lpp.).

[2] OV L 221, 7.8.1986., 43. lpp.

[3] Padomes 1990. gada 26. jūnija Regula (EEK) Nr. 2377/90, ar ko nosaka Kopienas procedūru veterināro medikamentu atlieku maksimāli pieļaujamo daudzumu noteikšanai dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktos (OV L 224, 18.8.1990., 1. lpp.). Regulā jaunākie grozījumu izdarīti ar Komisijas Regulu (EEK) No 675/92 (OV L 73, 19.3.1992., 8. lpp.).

3. Standartmetodes izstrādā 21. pantā paredzētajā kārtībā.

Saskaņā ar šo pašu kārtību var pieņemt lēmumu par analīžu veikšanu arī attiecībā uz 1. punktā neminētām vielām.

4. Kamēr nav stājušies spēkā šā panta īstenošanas pasākumi, paliek spēkā valstu noteikumi, uz kuriem attiecas Līguma vispārīgie noteikumi.

5. pants

1. Neierobežojot Direktīvu 91/494/EEK [1], 81/602/EEK [2] un 88/146/EEK [3] prasības vai ar Direktīvu 92/117/EEK noteiktos ierobežojumus, mājputnu gaļu nevar laist tirgū kā paredzētu lietošanai pārtikā, ja:

a) tā iegūta no mājputniem, kas cietuši no Direktīvā 91/494/EEK minētās slimības;

b) tajā atrasti ķīmisku vielu atlikumi tādos daudzumos, kas pārsniedz pieļaujamās normas, kuras jānosaka saskaņā ar 4. panta 2. punktu, vai tā ir apstrādāta ar antibiotikām, gaļu mīkstinošām vielām vai konservantiem, ja vien šie konservanti nav apstiprināti saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem, ar noteikumu, ka aizliegta tādu aktīvo vielu izmantošana, kas aizkavē gaļas izžūšanu, kā arī ja tas ir jebkāds daudzums tādas mājputnu gaļas, kas iegūta tehnoloģiski līdzīgos apstākļos un tādēļ, domājams, apdraud veselību tādā pat mērā;

c) ja tā iegūta no dzīvniekiem, kuriem atklāts kāds no I pielikuma IX nodaļas 53. punkta a) apakšpunktā uzskaitītajiem trūkumiem;

d) tā atzīta par nederīgu lietošanai pārtikā, ievērojot I pielikuma IX nodaļas 53. punkta b) apakšpunkta un 54. punkta noteikumus.

2. Pirms stājas spēkā atbilstoši Kopienas noteikumi, šī direktīva neietekmē dalībvalstu noteikumus attiecībā uz mājputnu gaļas apstrādi ar jonizējošo un ultravioleto starojumu. Uz visu veidu tirdzniecību ar produktiem, kas tikuši šādi apstrādāti, jāattiecina Direktīvas 89/662/EEK 5. panta 2. punkta noteikumi. Šā iemesla dēļ izcelsmes dalībvalsts, kurā produkti šādi apstrādāti, tos nesūta uz dalībvalsti, kuras likumi un normatīvie akti aizliedz šādu apstrādi savā teritorijā un kas informējusi Komisiju un pārējās dalībvalstis, kas ietilpst Pastāvīgajā veterinārijas komitejā, par šāda aizlieguma pastāvēšanu.

6. pants

1. Katra dalībvalsts sastāda apstiprināto uzņēmumu sarakstu, izņemot 7. pantā minētos uzņēmumus, un katram no tiem ir veterinārā apstiprinājuma numurs. Šo sarakstu dalībvalsts nosūta pārējām dalībvalstīm un Komisijai.

Uzņēmumiem, kuros pārstrādā vai fasē produktus, ko ražo no vai no tādām izejvielām, kas ietvertas vienā no direktīvām, kuras minētas Direktīvas 77/99/EEK 2. panta d) punktā, var piešķirt vienu un to pašu veterinārā apstiprinājuma numuru.

Kompetentā iestāde neapstiprina uzņēmumu, ja tas neatbilst šīs direktīvas prasībām.

Ja higiēna uzņēmumā ir nepietiekama un ja I pielikuma VIII - nodaļas 51. punkta otrajā daļā paredzētie pasākumi izrādās nepietiekami, lai situāciju labotu, tad kompetentā iestāde uz laiku aptur apstiprinājumu.

Ja uzņēmuma vadītājs, īpašnieks vai viņa pārstāvis nenovērš konstatētos trūkumus kompetentās iestādes noteiktā laika posmā, tad pēdējā atsauc apstiprinājumu.

Attiecīgās dalībvalstis ņem vērā visu to pārbaužu secinājumus, kas veiktas saskaņā ar 10. panta prasībām. Pārējās dalībvalstis un Komisiju informē par apstiprinājuma atsaukumu.

2. Uzņēmuma vadītājam, īpašniekam vai viņa pārstāvim jāvada regulāras pārbaudes – *inter alia* ar mikrobioloģiskas kontroles metodēm – attiecībā uz ražošanas apstākļu vispārīgo higiēnu savā uzņēmumā.

Jāpārbauda visos ražošanas procesa posmos pielietotie instrumenti, piederumi, mehānismi un – vajadzības gadījumā – arī produkcija.

Uzņēmuma vadītājam, īpašniekam vai viņa pārstāvim jāspēj pēc kompetentās iestādes pieprasījuma sniegt valsts pilnvarotajam veterinārārstam vai Komisijas veterinārijas ekspertiem ziņas par veikto pārbaužu raksturu, biežumu un rezultātiem kopā ar tās laboratorijas nosaukumu, kas vajadzības gadījumā ir veikusi analīzes.

Šo pārbaužu raksturu, biežumu, kā arī paraugu ņemšanas metodes un bakterioloģiskās izmeklēšanas metodes nosaka saskaņā ar 21. pantā paredzēto kārtību.

3. Uzņēmuma vadītājam, īpašniekam vai viņa pārstāvim jāizstrādā personāla izglītošanas programma, kas ļautu strādniekiem panākt atbilstību ražošanas struktūrai piemērotiem higiēnas nosacījumiem.

[1] OV L 268, 24.9.1991., 35. lpp.
[2] OV L 222, 7.8.1981., 32. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 85/358/EEK (OV L 191, 23.7.1985., 46. lpp.).
[3] OV L 70, 16.3.1988., 16. lpp.

Šīs programmas izstrādē un ieviešanā jāiesaista par uzņēmumu atbildīgais valsts pilnvarotais veterinārārsts.

4. Izcirstuves vai fasēšanas centra vadītājam, īpašniekam vai viņa pārstāvim jāveic uzņēmumā ievestās un no tā izvestās mājputnu gaļas uzskaite, precizējot saņemtās mājputnu gaļas veidus.

5. Par uzņēmumu inspekciju un pārraudzības veikšanu atbild valsts pilnvarotais veterinārārsts, kam saskaņā ar 8. panta 2. punktu praktiskā darba veikšanā var palīdzēt valsts pilnvarotā veterinārārsta palīgi. Valsts pilnvarotajam veterinārārstam jāspēj jebkurā laikā brīvi iekļūt visās uzņēmumu daļās, lai nodrošinātu atbilstību šīs direktīvas prasībām.

Valsts pilnvarotajam veterinārārstam regulāri jāanalizē 2. punktā paredzēto pārbaužu rezultāti. Pamatojoties uz šo analīzi, viņš var veikt sīkāku mikrobioloģisku izmeklēšanu attiecībā uz jebkuru ražošanas posmu vai attiecībā uz produkciju.

Šo analīžu rezultātus apkopo rakstiskā ziņojumā, kura secinājumus un ieteikumus dara zināmus uzņēmuma vadītājam, īpašniekam vai viņa pārstāvim, kas izskauž konstatētos trūkumus, lai uzlabotu higiēnas apstākļus.

7. pants

A. Saskaņā ar II pielikumu dalībvalstis var atbrīvot kautuves, kurās nokauj mazāk kā 150 000 putnu gadā, no pienākuma ievērot I pielikumā izklāstītās struktūras un infrastruktūras prasības ar noteikumu, ka šīs kautuves atbilst šādām prasībām:

1. Attiecīgajiem uzņēmumiem jābūt iekļautiem īpašā veterinārajā reģistrā, kur tiem piešķirts īpašs, ar vietējo pārraudzības iestādi saistīts apstiprinājuma numurs.

   Lai vadošā kompetentā iestāde apstiprinātu uzņēmumu:

   a) uzņēmumam jāatbilst apstiprināšanas nosacījumiem, kas izklāstīti II pielikumā;

   b) kautuves vadītājam, īpašniekam vai viņa pārstāvim jāveic uzskaite par:

      — uzņēmumā ievestajiem dzīvniekiem un no uzņēmuma izvestajiem liemeņiem un to daļām,

      — veiktajām pārbaudēm,

      — šo pārbaužu rezultātiem.

      Šo informāciju pēc pieprasījuma dara zināmu kompetentajai iestādei pēc tās pieprasījuma;

   c) kautuvei jāpaziņo veterinārajam dienestam kaušanas laiks, nokauto dzīvnieku skaits un izcelsme, un jānosūta tam IV pielikumā parādītā veselības apliecinājuma kopija;

   d) valsts pilnvarotajam veterinārārstam vai valsts pilnvarotā veterinārārsta palīgam jābūt klāt iekšu izņemšanas laikā, lai nodrošinātu atbilstību I pielikuma VII un VIII nodaļā izklāstītajām higiēnas normām.

      Ja valsts pilnvarotais veterinārārsts vai valsts pilnvarotā veterinārārsta palīgs nevar būt klāt kaušanas laikā, tad gaļu nedrīkst izvest no uzņēmuma, pirms kaušanas dienā nav veikta pēcnāves veterinārā pārbaude saskaņā ar 8. panta 2. punktu, izņemot tās gaļas gadījumā, uz ko attiecas I pielikuma VIII nodaļas 49. punkta noteikumi;

   e) kompetentajai iestādei jāpārrauga uzņēmumā ražotās gaļas sadales virzība un produktu, kas atzīti par nederīgiem lietošanai pārtikā, atbilstoša marķēšana, kā arī to tālāka sadale un izmantojums.

      Dalībvalstis sastāda to uzņēmumu sarakstu, kas izmanto šādu izņēmuma statusu, un nosūta Komisijai šo sarakstu un visus tā vēlākos grozījumus;

   f) kompetentajai iestādei jānodrošina, ka e) apakšpunktā minētajos uzņēmumos ražotā svaigā gaļa ir marķēta ar zīmogiem vai etiķetēm, ko šim nolūkam apstiprina saskaņā ar 21. pantā izklāstīto kārtību, norādot veterinārās iestādes administratīvo struktūrvienību, kuras pārraudzībā atrodas attiecīgais uzņēmums.

2. Kompetentā iestāde var piešķirt izņēmuma statusu saskaņā ar II pielikumu arī tādu izcirstuvju gadījumā, kas neatrodas apstiprinātu uzņēmumu telpās un kas apstiprināti, ievērojot Direktīvas 64/433/EEK 4. panta 2. punkta prasības, ar noteikumu, ka izcirstuvē neapstrādā vairāk kā trīs tonnas gaļas nedēļā un ka ir ievērota I pielikuma VIII nodaļas 49. punkta prasība attiecībā uz temperatūru.

   I pielikuma VIII un X nodaļas, un XI nodaļas 64. punkta noteikumi neattiecas uz pirmajā daļā minētajos uzņēmumos veiktajām uzglabāšanas un izciršanas darbībām.

3. Gaļai, kas atzīta par šajā direktīvā noteiktajām higiēnas un veterinārās inspekcijas prasībām atbilstošu, jābūt marķētai ar zīmogu, kurā norādīta veterinārās iestādes administratīvā struktūrvienība, kas ir atbildīga par izcelsmes uzņēmumu. Šā zīmoga paraugu izstrādā saskaņā ar 21. pantā paredzēto kārtību.

4. Gaļai jābūt:

i) paredzētai tiešai pārdošanai vietējā tirgū – svaigai vai pārstrādātai, pārdošanai mazumtirgotājiem vai gala patērētājiem bez iepriekšējas iepakošanas vai iesaiņošanas;

ii) no uzņēmuma nogādātai kravas saņēmējam, pārvadājumu veicot higiēniskos apstākļos.

B. Komisijas veterinārijas eksperti kopā ar valsts kompetento iestādi un tiktāl, cik vajadzīgs šā panta vienādai piemērošanai, var veikt pārbaudes ražošanas vietā reprezentatīvā skaitā uzņēmumu, kam piešķirts šajā pantā paredzētais izņēmuma statuss.

C. Dalībvalstis var pieļaut atkāpes no I nodaļā paredzētajām strukturālajām prasībām attiecībā uz mazjaudas saldētavām, kurās uzglabā vienīgi iesaiņotu gaļu.

D. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta īstenošanā pieņem saskaņā ar 21. pantā izklāstīto kārtību.

E. Padome līdz 1998. gada 1. janvārim pārskata šā panta noteikumus, pamatojoties uz Komisijas ziņojumu.

8. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, lai:

a) visas saimniecības, kas kautuvēm piegādā 2. panta otrās daļas 1. punktā minēto sugu mājputnus, tiek veterināri pārraudzītas;

b) ir garantēts, ka:

i) kautuvēs, kas apstiprinātas saskaņā ar 6. panta prasībām, visā pēcnāves veterinārās pārbaudes gaitā ir klāt vismaz viens valsts pilnvarotais veterinārārsts;

ii) izcirstuvēs, kas apstiprinātas saskaņā ar 6. panta prasībām, 2. punkta trešajā daļā minētās veterinārās inspekcijas grupas dalībnieks vismaz reizi dienā gaļas apstrādes laikā pārbauda vispārējo higiēnu izcirstuvē un ievestās un izvestās svaigās gaļas uzskaites dokumentus;

iii) 2. punkta trešajā daļā minētās veterinārās kontroles grupas dalībnieks regulāri pārbauda saldētavas.

2. Valsts pilnvarotā veterinārārsta palīgi, kuru darbu pārrauga un par kuriem atbild valsts pilnvarotais veterinārārsts, var piedalīties, veicot šādus darbus:

a) ja viņi atbilst III pielikuma 3. punkta a) apakšpunkta nosacījumiem – vākt informāciju, kas vajadzīga izcelsmes putnu saimes veselības statusa novērtēšanai saskaņā ar I pielikuma VI nodaļas prasībām, lai valsts pilnvarotais veterinārārsts šo informāciju izmantotu diagnozes noteikšanā;

b) ja viņi atbilst III pielikuma 3. punkta b) apakšpunkta nosacījumiem:

i) pārbaudīt atbilstību I pielikuma I, V, VII un X nodaļā un II pielikumā paredzētajiem higiēnas nosacījumiem un I pielikuma 47. punktā paredzētajiem nosacījumiem;

ii) apliecināt, ka pēckaušanas veterinārajā ekspertīzē nav konstatēti I pielikuma IX nodaļas 53. punktā minētie gadījumi;

iii) veikt I pielikuma VIII nodaļas 47. punkta otrās daļas a) un b) apakšpunktā paredzēto pārbaudi, un jo īpaši liemeņu un gaļas atgriezumu kvalitātes novērtēšanu ar noteikumu, ka valsts pilnvarotajam veterinārārstam iespējams reāli pārraudzīt valsts pilnvarotā veterinārārsta palīgu darbu uz vietas;

iv) pārraudzīt I pielikuma XII nodaļas 67. punktā paredzēto veselības marķējuma piemērošanu;

v) veikt gabalos sadalītās un uzglabātās gaļas veterināro pārbaudi;,

vi) uzraudzīt transporta līdzekļu vai konteineru un iekraušanas apstākļu atbilstību I pielikuma XV nodaļas prasībām.

Vienīgi personas, kas atbilst III pielikuma prasībām, var norīkot par valsts pilnvarotā veterinārārsta palīgiem pēc tam, kad nokārtots pārbaudījums, ko organizē dalībvalsts galvenā kompetentā iestāde vai cita iestāde, ko nozīmē galvenā iestāde.

Lai sniegtu augstāk minēto palīdzību, valsts pilnvarotā veterinārārsta palīgiem jādarbojas veterinārās inspekcijas grupā, ko pārrauga un par ko atbildīgs valsts pilnvarotais veterinārārsts. Grupai jābūt neatkarīgai no attiecīgā uzņēmuma. Attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde nosaka veterinārās inspekcijas grupas sastāvu katram uzņēmumam tā, lai valsts pilnvarotajam veterinārārstam būtu iespējams pārraudzīt minētās darbības.

Sīki izstrādātus noteikumus, kas reglamentē šajā pantā minēto palīdzību, ciktāl tas nepieciešams nosaka saskaņā ar 21. pantā paredzēto kārtību.

3. Kompetentā iestāde var atļaut uzņēmuma darbiniekiem, kurus īpaši apmācījis valsts pilnvarotais veterinārārsts, tiešā valsts pilnvarotā veterinārārsta uzraudzībā veikt I pielikuma VIII nodaļas 47. punkta otrās daļas a) un b) apakšpunktā paredzētās darbības. Apmācības vispārīgos kritērijus līdz 1993. gada 1. oktobrim nosaka saskaņā ar 21. pantā paredzēto kārtību.

9. pants

Dalībvalstis uzdod galvenajam dienestam vai iestādei sakopot un izmantot valsts pilnvarotā veterinārārsta veikto pirmskaušanas un pēcnāves pārbaužu rezultātus, un diagnosticēt slimības, kas var tikt pārnestas uz cilvēku.

Ja tiek diagnosticēta šāda slimība, tad konkrēto gadījumu, cik ātri vien iespējams, dara zināmu kompetentajām veterinārajām iestādēm, kas atbild par slimo putnu izcelsmes saimes uzraudzību.

Dalībvalstis iesniedz Komisijai informāciju par konkrētām slimībām, jo īpaši, ja diagnosticētas slimības, kas var tikt pārnestas uz cilvēku.

Komisija saskaņā ar 21. pantā paredzēto kārtību pieņem sīki izstrādātus noteikumus šā panta īstenošanā, jo īpaši attiecībā uz:

— to, cik bieži Komisijai jāiesniedz informācija,

— informācijas veidu,

— slimībām, saistībā ar kurām informācija jāvāc,

— informācijas vākšanas un pielietošanas kārtību.

10. pants

1. Komisijas veterinārie eksperti, ciktāl tas vajadzīgs šīs direktīvas vienādai piemērošanai un sadarbībā ar vadošajām kompetentajām iestādēm, var veikt nepieteiktas pārbaudes. Šādā nolūkā, pārbaudot statistiski reprezentatīvu skaitu uzņēmumu, viņi var pārliecināties, vai kompetentās iestādes nodrošina, ka apstiprinātie uzņēmumi izpilda šīs direktīvas prasības. Komisija informē dalībvalstis par veikto pārbaužu rezultātiem.

Dalībvalsts, kuras teritorijā tiek veikta pārbaude, sniedz ekspertiem visu to palīdzību, kas vajadzīga viņu pienākumu veikšanai.

Šā panta īstenošanas vispārīgos noteikumus pieņem saskaņā ar 21. pantā paredzēto kārtību.

Pēc atzinuma saņemšanas no dalībvalstīm, kas ietilpst Pastāvīgās veterinārijas komitejas sastāvā, Komisija izstrādā ieteikumus attiecībā uz noteikumiem, kas jāievēro, veicot šajā punktā paredzētās pārbaudes.

2. Padome līdz 1995. gada 1. janvārim pārskata šā panta noteikumus, ņemot vērā Komisijas ziņojumu, kam var būt pievienoti priekšlikumi.

11. pants

Dalībvalstis, atkāpjoties no 3. panta I daļas A daļas a) punkta, var atļaut veikt nobarojamo putnu, kas paredzēti "*foie gras*" ražošanai, apdullināšanu, asins nolaišanu un noplūkšanu turpat fermā ar noteikumu, ka šīs darbības veic atsevišķā telpā, kas atbilst I pielikuma II nodaļas 14. punkta b) apakšpunkta prasībām, un ka saskaņā ar I pielikuma XV nodaļu liemeņus, kam nav veikta iekšu izņemšana, nekavējoties ved uz apstiprinātu izcirstuvi, kurā ir īpaša telpa, kā noteikts I pielikuma III nodaļas 15. punkta b) apakšpunkta otrā ievilkuma ii) punktā, un kurā liemeņiem veic iekšu izņemšanu, to veicot 24 stundu laikā un valsts pilnvarotā veterinārārsta uzraudzībā.

12. pants

1. Dalībvalstis var atļaut veikt svaigas mājputnu gaļas atdzesēšanu, gaļu iegremdējot ūdenī, ja to dara saskaņā ar I pielikuma VII nodaļas 42. un 43. punktā izklāstītajiem nosacījumiem. Atdzesētu svaigu gaļu, kas ražota, pielietojot šo procesu, var laist tirgū gan atdzesētu, gan saldētu.

2. Dalībvalstīm, kurās izmanto šo procesu, jāinformē Komisija un pārējās dalībvalstis cik drīz vien iespējams, un jebkurā gadījumā līdz 1994. gada 1. janvārim.

3. Dalībvalstis nedrīkst iebilst pret tādas svaigas mājputnu gaļas ievešanu to teritorijā, kas atdzesēta saskaņā ar I pielikuma VII nodaļas 42. un 43. punkta prasībām, ja 3. panta I daļas A daļas i) punktā minētajā pavaddokumentā ir norāde uz šā atdzesēšanas procesa pielietojumu un ar noteikumu, ka:

a) vai nu gaļa pēc tās atdzesēšanas ir nekavējoties sasaldēta;

b) vai atdzesētu mājputnu gaļu šādos pat apstākļos ražo arī šīs valsts teritorijā.

13. pants

Direktīvā 89/662/EEK [1] izklāstītos noteikumus piemēro jo īpai attiecībā uz pārbaudēm produktu izcelsmes vietā, attiecībā uz pārbaužu organizēšanu un paveiktā darba kontroli, kas veicama dalībvalstī - kravas saņēmējā, un attiecībā uz īstenojamiem aizsargpasākumiem.

III NODAĻA

Noteikumi, kas piemērojami importam Kopienā

14. pants

A. Nosacījumus, kas piemērojami no trešām valstīm importētas svaigas mājputnu gaļas laišanai tirgū, ievērojot 21. pantā paredzēto kārtību, jāuzskata vismaz par līdzvērtīgiem tiem, kas izklāstīti tādas svaigas mājputnu gaļas laišanai tirgū, kas iegūta saskaņā ar 3. līdz 6. panta un 8. līdz 13. panta noteikumiem.

[1] OV L 395, 30.12.1989., 13. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 90/654/EEK (OV L 353, 17.12.1990., 48. lpp.).

B. Lai vienādi piemērotu A daļas noteikumus, piemēro šādus punktus:

1. Lai svaigu mājputnu gaļu varētu importēt Kopienā, tai jābūt:

a) no trešām valstīm vai trešo valstu apgabaliem, kas uzskaitīti saskaņā ar Direktīvas 91/494/EEK 9. panta 1. un 2. punktu, un tai jāatbilst minētās direktīvas prasībām;

b) no uzņēmumiem, kuru atbilstību šīs direktīvas prasībām Kopienai ir garantējusi trešās valsts kompetentā iestāde;

c) sūtītai kopā ar Direktīvas 91/494/EEK 12. pantā minēto sertifikātu, kam pievienota deklarācija, kas apliecina, ka gaļa atbilst II nodaļas prasībām un visiem papildus nosacījumiem, vai sniedz līdzvērtīgas garantijas, kas minētas šīs daļas 2. punkta b) apakšpunktā. Vajadzības gadījumā šīs deklarācijas saturu nosaka 21. pantā paredzētajā kārtībā.

2. Šīs direktīvas 21. pantā paredzētajā kārtībā izstrādā:

a) sarakstu, kurā uzskaita tos Kopienas uzņēmumus, kas atbilst b) apakšpunkta prasībām. Līdz šāda saraksta sastādīšanai dalībvalstīm atļauts izmantot pārbaudes, kas paredzētas Direktīvas 90/675/EEK 11. panta 2. punktā un valsts veterinārais sertifikātus, ko prasa no uzņēmumiem, uz kuriem attiecas valsts apstiprinājums;

b) īpašos nosacījumus un līdzvērtīgās garantijas, kas attiecas uz šīs direktīvas prasībām un nav tās, kas pamato gaļu izslēgšanu no lietošanās pārtikā saskaņā ar 3. panta I daļas A daļas d) punkta noteikumiem un tās, kas izklāstītas I pielikuma VI nodaļā, VII nodaļas 42. un 43. punktā un VIII nodaļā. Šādi nosacījumi un garantijas nedrīkst būt mazāk stingras kā tās, kas izklāstītas 3. līdz 6. pantā un 8. līdz 13. pantā.

3. Komisijas un dalībvalstu eksperti veic nepieteiktas pārbaudes, lai pārliecinātos, vai:

a) trešās valsts garantijas attiecībā uz ražošanas un tirgū laišanas apstākļiem var uzskatīt par līdzvērtīgām tām, ko piemēro Kopienā;

b) ir izpildīti 1. un 2. punkta nosacījumi.

Komisija pēc dalībvalstu priekšlikuma norīko dalībvalstu ekspertus, kas atbild par šīm pārbaudēm.

Šīs pārbaudes veic Kopienas vārdā, un Kopiena uzņemas visas ar tām saistītās izmaksas. Pārbaužu biežumu un to veikšanas kārtību nosaka saskaņā ar 21. pantā izklāstīto kārtībā.

4. Līdz 3. punktā minēto pārbaužu organizēšanai paliek spēkā valstu noteikumi, kas piemērojami inspekcijām trešās valstīs, paredzot pienākumu ar Pastāvīgās veterinārijas komitejas starpniecību paziņot par jebkādiem šo pārbaužu gaitā konstatētiem higiēnas normu pārkāpumiem.

15. pants

Sarakstā, kas paredzēts 14. panta B daļas 2. punktā, drīkst iekļaut tikai tādas trešās valstis vai to daļas:

a) no kurām nav aizliegts ievest preces, ievērojot Direktīvas 91/494/EEK 9. līdz 12. panta prasības;

b) kuras, ņemot vērā to likumus un normatīvos aktus, veterināro dienestu un kontroles dienestu organizatorisko struktūru, šo dienestu pilnvaras un pārraudzības iestādes, kuru pakļautībā tie atrodas, saskaņā ar Direktīvas 72/462/EEK [1] 3. panta 2. punktu vai Direktīvas 91/494/EEK 9. panta 2. punktu ir atzītas par spējīgām garantēt savu spēkā esošo likumu un normatīvo aktu īstenošanu; vai

c) kuru veterinārie dienesti spēj nodrošināt tādu veterināro prasību izpildi, kas ir vismaz līdzvērtīgas II nodaļā izklāstītajām.

16. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka svaigu mājputnu gaļu importē Kopienā vienīgi tad, ja:

— tai pievienots 14. panta B daļas 1. punkta c) apakšpunktā paredzētais sertifikāts,

— gaļa atbilst Direktīvā 90/675/EEK paredzēto pārbaužu prasībām.

2. Līdz sīki izstrādātu noteikumu izstrādāšanai šīs nodaļas prasību īstenošanai:

— ja Kopienas līmenī tādas prasības nav pieņemtas, tad paliek spēkā valstu noteikumi, kas piemērojami importam no trešām valstīm ar noteikumu, ka šie noteikumi nav labvēlīgāki par tiem, kas izklāstīti 14. panta B daļas 2. punkta b) apakšpunktā,

[1] OV L 302, 31.12.1972., 28. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/688/EEK (OV L 377, 31.12.1991., 18. lpp.)

— preču importam jānotiek saskaņā ar Direktīvas 90/675/EEK 11. panta 2. punktā paredzētajiem nosacījumiem.

17. pants

Direktīvā 90/675/EEK izklāstītos principus un normas piemēro jo īpaši attiecībā uz dalībvalstīm veicamo pārbaužu organizēšanu un šo pārbaužu veikšanas gaitas un rezultātu kontroli, un veicamajiem aizsargpasākumiem.

Līdz Direktīvas 90/675/EEK 8. panta 3. punktā paredzēto lēmumu īstenošanai imports jāveic saskaņā ar minētās direktīvas 11. panta 2. punktu.

IV NODAĻA

Nobeiguma noteikumi

18. pants

1. Pielikumos izklāstītās noteikumus nepiemēro uzņēmumiem, kas atrodas noteiktās Grieķijas Republikas salās, kur šo uzņēmumu produkciju patērē vienīgi vietējā tirgū.

2. Kārtību, kādā piemēro 1. punktu, pieņem saskaņā ar 21. pantā paredzēto kārtību. Šai pašā kārtībā var nolemt grozīt minētā punkta noteikumus, lai pakāpeniski attiecinātu Kopienas standartus uz visiem uzņēmumiem, kas atrodas šajā punktā minētajās salās.

19. pants

Padome ar kvalificētu balsu vairākumu un pēc Komisijas priekšlikuma groza pielikumus, jo īpaši, lai pielāgotu to prasības zinātnes un tehnoloģiju attīstībai.

20. pants

Saskaņā ar 21. pantā paredzēto kārtību var pieņemt:

— īpašus nosacījumus attiecībā uz tādu uzņēmumu apstiprināšanu, kas darbojas vairumtirdzniecībā,

— fasēšanas centru produkcijas marķēšanas noteikumus un pārraudzības kārtību, kas ļautu noteikt izejvielu izcelsmes uzņēmumu.

21. pants

1. Ja piemēro šajā pantā paredzēto kārtību, tad Komitejas priekšsēdētājs pēc savas iniciatīvas vai pēc dalībvalsts pieprasījuma jautājumus nekavējoties iesniedz izskatīšanai Pastāvīgajā veterinārijas komitejā (še turpmāk - "Komiteja"), kas izveidota ar Lēmumu 68/361/EEK ([1]).

2. Komisijas pārstāvis iesniedz Komitejai veicamo pasākumu projektu. Komisija sniedz savu atzinumu par šo projektu laikā, kuru priekšsēdētājs var noteikt atkarībā no jautājuma steidzamības. Atzinumu pieņem ar balsu vairākumu, kas Līguma 148. panta 2. punktā noteikts lēmumiem, kuri Padomei jāpieņem pēc Komisijas priekšlikuma. Dalībvalstu pārstāvju balsīs komitejā vērtē tā, kā noteikts minētajā pantā. Priekšsēdētājs balsošanā nepiedalās.

3. a) Komisija pieņem un nekavējoties īsteno paredzētos pasākumus, ja tie saskan ar Komitejas atzinumu.

b) Ja paredzētie pasākumi nesaskan ar Komitejas atzinumu vai ja atzinums nav sniegts, Komisija nekavējoties iesniedz Padomei priekšlikumu par veicamajiem pasākumiem. Padome lemj ar kvalificētu balsu vairākumu.

Ja trīs mēnešu laikā no priekšlikuma iesniegšanas dienas Padome nav apstiprinājusi nekādus pasākumus, tad Komisija apstiprina paredzētos pasākumus, izņemot, ja Padome tos noraidījusi ar vienkāršu balsu vairākumu.

22. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

([1]) OV L 255, 18.10.1968., 23. lpp.

I PIELIKUMS

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOSACĪJUMI UZŅĒMUMU APSTIPRINĀŠANAI

Uzņēmumos jābūt vismaz:

1. Telpās, kur ražo, apstrādā vai uzglabā svaigu gaļu, un telpu daļās un gaiteņos, pa kuriem transportē svaigu gaļu:

   a) ūdensizturīgam, viegli tīrāmam un dezinficējamam grīdas segumam, kas ir izturīgs pret puvi un ieklāts tā, lai veicinātu ūdens dabisko noteci; ūdeni jānovada uz novadcaurulēm, kas aprīkotas ar režģiem un lūkām, lai izsargātos no smakām. Tomēr:

      — to telpu gadījumā, kas minētas II nodaļas 14. punkta e) apakšpunktā, III nodaļas 15. punkta a) apakšpunktā un IV nodaļas 16. punkta a) apakšpunktā, ūdens novadīšana uz novadcaurulēm, kas aprīkotas ar režģiem un lūkām, nav vajadzīga, un 16. punkta a) apakšpunktā minēto telpu gadījumā pietiek ar ierīci ūdens atsūknēšanai vai nosusināšanai,

      — to telpu gadījumā, kas minētas IV nodaļas 17. punkta a) apakšpunktā un kur uzglabā tikai iesaiņotu un iepakotu gaļu, kā arī telpu daļās un gaiteņos, pa kuriem transportē svaigu gaļu, pietiek ar ūdens un puves izturīgu grīdas segumu;

   b) gludām, izturīgām un ūdensnecaurlaidīgām sienām ar gaišas krāsas mazgājamu apdari vismaz divu metru augstumā; dzesētavās un noliktavās sienu apdarei jāsniedzas vismaz uzglabājamo preču augstumā. Sienu un griestu savienojumiem jābūt noapaļotiem vai apstrādātiem līdzīgā veidā, izņemot IV nodaļas 17. punkta a) apakšpunktā minētās telpas.

      Tomēr koka sienas IV nodaļas 17. punktā minētajās telpās nevar būt par iemeslu uzņēmuma apstiprinājuma atsaukšanai, ja tās ir celtas pirms 1994. gada 1. janvāra;

   c) durvju un logu rāmjiem jābūt no izturīga, nerūsoša materiāla un, ja tie ir no koka, tad visām virsmām jābūt pārklātām ar gludu, ūdensnecaurlaidīgu aizsargslāni,

   d) izolācijas materiāliem jābūt noturīgiem pret puvi un bez smaržas,

   e) piemērotai ventilācijai un labai tvaika nosūkšanas sistēmai,

   f) piemērotam dabiskam vai mākslīgam apgaismojumam, kas neizkropļo krāsas,

   g) tīriem un viegli tīrāmiem griestiem; ja tas nav iespējams, tad jumta segumam, kura iekštelpas daļa atbilst šiem nosacījumiem.

2. a) Cik iespējams tuvu darba vietām jāatrodas pietiekamam skaitam ierīču roku mazgāšanai un dezinficēšanai, un darbarīku mazgāšanai ar karstu ūdeni. Ūdens krāni nedrīkst būt darbināmi ar roku.

      Šajās roku mazgāšanas ierīcēs jābūt karstam un aukstam tekošam ūdenim vai ūdens maisītājos līdz piemērotai temperatūrai sajauktam ūdenim, roku mazgāšanas un dezinfekcijas līdzekļiem un higiēniskiem roku žāvēšanas līdzekļiem;

   b) darbarīku dezinficēšanas ierīcēm, kur pieejamā ūdens temperatūra nav mazāka par 82 °C;

3. Veiktiem atbilstošiem priekšdarbiem aizsardzībai pret kaitēkļiem, tādiem kā kukaiņiem un grauzējiem.

4. a) Instrumentiem un darbarīkiem, tādiem kā automātiskās gaļas apstrādes iekārtas, izciršanas galdi, darbgaldi ar noņemamām izciršanas virsmām, konteineri, transportiera lentes un zāģi, kas izgatavoti no nerūsoša materiāla, nevar izraisīt gaļas bojāšanos un ir viegli tīrāmi un dezinficējami. Virsmām, ieskaitot metinātās šuves un savienojumus, kas nonāk vai var nonākt tiešā saskarē ar gaļu, vienmēr jābūt gludām. Aizliegts izmantot koka apdari un materiālus, izņemot telpas, kur vienīgā tajās uzglabātā svaigā gaļa ir higiēniski iepakota svaiga mājputnu gaļa;

   b) nerūsošām iekārtām un aparatūrai, kas atbilst higiēnas prasībām attiecībā uz:

      — gaļas apstrādi,

      — gaļas konteineru uzglabāšanu tādā veidā, ka ne gaļa, ne konteineri nenonāk tiešā saskarē ar grīdu vai sienām;

c) telpām, ieskaitot piemēroti izvietotus un iekārtotus reģistrācijas un šķirošanas iecirkņus, kas nodrošina higiēniskus apstākļus un gaļas aizsardzību iekraušanas un izkraušanas laikā;

d) lietošanai pārtikā nederīgas gaļas glabāšanai – īpašiem ūdensnecaurlaidīgiem nerūsošiem konteineriem ar vākiem un vāku stiprinājumiem, lai nepiederošas personas nevarētu piekļūt konteineru saturam, vai slēdzamai telpai, kur glabāt šādu gaļu gadījumā, ja tās ir pietiekami daudz, lai būtu vajadzīga atsevišķa telpa, vai ja gaļu nesavāc un neiznīcina katras darba dienas beigās; ja šādu gaļu aizvāc, izmantojot cauruļvadus, tiem jābūt būvētiem un uzstādītiem tā, lai novērstu jebkādus svaigas mājputnu gaļas inficēšanas draudus;

e) telpām, kur higiēniskos apstākļos uzglabāt iesaiņojuma un iepakojuma materiālus, ja uzņēmumā veic šādus darbus.

5. Dzesēšanas iekārtām, lai uzturētu gaļas iekšējo temperatūru tādu, kā prasīts šajā direktīvā. Šajās iekārtās jābūt paredzētai iespējai novadīt ūdens kondensātu, neradot nekādus svaigās mājputnu gaļas inficēšanas draudus.

6. Piemērotai ūdens apgādei no vada, kas pakļauts spiedienam, piegādājot dzeramo ūdeni Direktīvas 80/778/EEK ([1]) nozīmē. Dzeramā ūdens standartiem neatbilstošā ūdens cauruļvadiem jābūt skaidri atšķiramiem no dzeramā ūdens piegādes caurulēm.

7. Piemērotai karstā ūdens apgādei, piegādājot dzeramo ūdeni Direktīvas 80/778/EEK nozīmē.

8. Higiēnas prasībām atbilstošai šķidro un cieto atkritumu noglabāšanas sistēmai.

9. Piemēroti aprīkotai slēdzamai telpai, ko izmanto vienīgi veterinārā dienesta pārstāvji, vai piemērotām darba vietām IV nodaļā minēto saldētavu gadījumā un fasēšanas centru gadījumā.

10. Iekārtām, kas ļauj jebkurā laikā efektīvi veikt šajā direktīvā paredzētās veterinārās inspekcijas.

11. Piemērotam skaitam ģērbtuvju ar gludām, ūdensdrošām, mazgājamām sienām un grīdām, izlietnēm, dušām un ūdensskalojuma tualetēm, kas aprīkotas tā, lai ēkas tīrāko daļu pasargātu no infekcijas iekļūšanas.

Tualetes nedrīkst būt tieši savienotas ar darba telpām. Saldētavās, kur saņem un tālāk nosūta tikai higiēnas prasībām atbilstoši iesaiņotu gaļu, dušu ierīkošana nav vajadzīga. Pie izlietnēm jābūt pieejamam karstam un aukstam krāna ūdenim vai ūdens maisītājos līdz piemērotai temperatūrai sajauktam ūdenim, roku mazgāšanas un dezinfekcijas līdzekļiem un higiēniskiem roku žāvēšanas līdzekļiem. Ūdens krāni nedrīkst būt darbināmi ar roku. Pie tualetēm jābūt pietiekamam daudzumam šādu izlietņu.

12. Piemēroti aprīkotai vietai transporta līdzekļu, kuros pārvadā gaļu, tīrīšanai un dezinfekcijai, izņemot tādu saldētavu gadījumā, kur saņem un tālāk nosūta tikai higiēnas prasībām atbilstoši iesaiņotu svaigu gaļu. Kautuvēs jābūt atsevišķai vietai un iekārtām, ko izmanto transporta līdzekļu un būru, kuros vesti kaujamie mājputni, tīrīšanai un dezinfekcijai. Tomēr šādas vietas un iekārtas nav obligātas, ja ir spēkā noteikumi, kas paredz, ka transporta līdzekļu un būru tīrīšanu un dezinfekciju jāveic oficiāli apstiprinātās iekārtās.

13. Telpai vai drošai vietai mazgāšanas līdzekļu, dezinfekcijas līdzekļu un līdzīgu vielu uzglabāšanai.

II NODAĻA

ĪPAŠI NOSACĪJUMI MĀJPUTNU KAUTUVJU APSTIPRINĀŠANAI

14. Papildus vispārīgajām prasībām, kautuvēs jābūt vismaz:

a) telpai vai nojumei, kas ir pietiekami liela, viegli tīrāma un dezinficējama, lai tajā varētu veikt VI nodaļas 28. punkta otrajā daļā paredzēto pirmskaušanas pārbaudi un izvietot šīs direktīvas 2. panta otrās daļas 1. punktā minētos putnus;

([1]) OV L 229, 30.8.1980., 11. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/692/EEK (OV L 377, 31.12.1991., 48. lpp.).

b) kautuves telpai, kas ir pietiekami liela, lai, pirmkārt, putnu apdullināšanu un asins nolaišanu un, otrkārt, noplūkšanu un plaucēšanu varētu veikt atsevišķās vietās. Visām kautuves telpu un a) apakšpunktā minētās telpas vai nojumes savienojošām durvīm jābūt tādām, kas aizveras automātiski, izņemot šauru spraugu, caur kuru pārvieto vienīgi kaujamos putnus;

c) iekšu izņemšanas un liemeņu sagatavošanas telpai, kas ir pietiekami liela, lai iekšu izņemšanu varētu veikt vietā, kas atrodas pietiekami tālu no citām darba vietām vai arī ir atdalīta no tām ar starpsienu, lai novērstu inficēšanas iespēju. Visām iekšu izņemšanas un liemeņu sagatavošanas telpu un kautuves telpu savienojošām durvīm jābūt tādām, kas aizveras automātiski, izņemot šauru spraugu, caur kuru pārvieto vienīgi kaujamos putnus;

d) vajadzības gadījumā – telpai, no kuras veic produkcijas nosūtīšanu;

e) vienai vai vairākām pietiekoši lielām dzesētavām ar slēdzamu nodalījumu svaigai mājputnu gaļai, kas tikusi aizturēta,;

f) telpai vai vietai, kur veic spalvu savākšanu, ja vien tās neuzskata par atkritumiem;

g) atsevišķām izlietnēm un tualetēm personālam, kas strādā ar dzīviem putniem.

III NODAĻA

ĪPAŠI NOSACĪJUMI IZCIRSTUVJU APSTIPRINĀŠANAI

15. Papildus vispārīgajām prasībām, izcirstuvēs jābūt vismaz:

a) pietiekami lielām dzesētavām gaļas saglabāšanai,

b) — telpām gaļas izciršanai, atkaulošanai un iesaiņošanai,

— un, ciktāl uzņēmumā veic šādus darbus:

i) telpai, kurā veic iekšu izņemšanu zosīm un pīlēm, kas fermā nobarotas tauko aknu ražošanai un kas tur ir apdullinātas un, pēc asiņu nolaišanas, noplūktas;

ii) telpai, kurā veic iekšu izņemšanu VIII nodaļas 49. punktā minētajiem mājputniem;

c) iepakošanas telpai, ja izcirstuvē veic šādus darbus un ja nav izpildīti XIV nodaļas 74. punkta nosacījumi.

IV NODAĻA

ĪPAŠI NOSACĪJUMI SALDĒTAVU APSTIPRINĀŠANAI

16. Papildu vispārīgajām prasībām, saldētavās, kur svaigu gaļu uzglabā saskaņā ar XIII nodaļas 69. punkta pirmā ievilkuma prasībām, jābūt vismaz:

a) pietiekami lielām dzesētavām, kas ir viegli tīrāmas un kurās svaigu gaļu var uzglabāt 69. punkta pirmajā ievilkumā paredzētajā temperatūrā;

b) rādījumus reģistrējošam termometram vai rādījumus reģistrējošam teletermometram katrā no gaļas uzglabāšanas vietām.

17. Papildu vispārīgajām prasībām, saldētavās, kur svaigu mājputnu gaļu uzglabā saskaņā ar XIII nodaļas 69. punkta otrā ievilkuma prasībām, jābūt vismaz:

a) pietiekami lielām dzesētavām, kas ir viegli tīrāmas un kurās svaigu mājputnu gaļu var uzglabāt 69. punkta otrajā ievilkumā paredzētajā temperatūrā;

b) rādījumus reģistrējošam termometram vai rādījumus reģistrējošam teletermometram katrā no gaļas uzglabāšanas vietām.

V NODAĻA

PERSONĀLA, TELPU UN APRĪKOJUMA HIGIĒNA UZŅĒMUMOS

18. Attiecībā uz personālu, telpām un aprīkojumu nepieciešams stingri ievērot tīrību:

    a) personālam, kas saskaras ar neiesaiņotu vai iesaiņotu svaigu gaļu, vai strādā telpās un darba vietās, kur šo gaļu apstrādā, iepako vai transportē, jo īpaši jāvalkā tīras un viegli tīrāmas galvassegas, apavi un gaišas krāsas darba drēbes vai cita veida aizsargapģērbs. Personālam, kas strādā vai saskaras ar svaigu gaļu, katru dienu darbs jāuzsāk pilnīgi tīrās darba drēbēs, darba dienas gaitā vajadzības gadījumā tās atkal nomainot pret tīrām, un vairākkārtīgi darba dienas laikā jāmazgā un jādezinficē rokas, kā arī tas jādara ik reizi, kad darbu atsāk pēc pārtraukuma. Personām, kas saskārušās ar slimiem putniem vai ar inficētu gaļu, nekavējoties rūpīgi jānomazgā plaukstas un rokas ar siltu ūdeni un pēc tam rokas jādezinficē. Darba telpās, noliktavās un citās telpās un gaiteņos, pa kuriem transportē svaigu gaļu, aizliegts smēķēt;

    b) uzņēmumos nedrīkst ievest nekādus dzīvniekus, izņemot kaujamos dzīvniekus kautuvju gadījumā. Grauzējus, kukaiņus un citus kaitēkļus sistemātiski jāiznīcina;

    c) aprīkojumu un instrumentus, ko izmanto, rīkojoties ar dzīviem mājputniem un strādājot ar svaigu gaļu, jāuztur tīrus un labā tehniskā stāvoklī. Tos vairākkārt rūpīgi jātīra un jādezinficē gan darba dienas gaitā, gan darba dienas beigās un, atsākot darbu pēc pārtraukuma, ja šie rīki ir netīri;

    d) būriem, kuros mājputnus piegādā, jābūt izgatavotiem no nerūsoša materiāla, viegli tīrāmiem un dezinficējamiem. Būru tīrīšana un dezinfekcija jāveic ikreiz pēc to iztukšošanas.

19. Ja telpas, instrumentus un darbarīkus netīra un nedezinficē pirms katras atsevišķas lietošanas reizes, tos drīkst lietot vienīgi darbam ar svaigu mājputnu gaļu, svaigu gaļu vai medījuma gaļu, kas apstiprināta saskaņā ar Direktīvu 91/495/EEK un 92/45/EEK prasībām, vai darbam ar gaļas pusfabrikātiem vai gaļas produktiem.

    Šis ierobežojums neattiecas uz gaļas transporta rīkiem, ko izmanto iepakotas gaļas transportam 17. punkta a) apakšpunktā minētajās telpās.

20. Mājputnu gaļa un tai paredzētie konteineri nedrīkst nonākt tiešā saskarē ar grīdu.

21. Visos gadījumos jālieto dzeramais ūdens; tomēr dzeramā ūdens standartiem neatbilstošu ūdeni drīkst lietot tvaika ražošanai, ugunsdzēsības vajadzībām, dzesēšanas iekārtās un lai kautuvēs satīrītu spalvas, kas nonāk atkritumos, ar noteikumu, ka šim nolūkam uzstādīto cauruļvadu izvietojums nepieļauj iespēju šādu ūdeni izmantot citiem mērķiem un ka nepastāv svaigas gaļas inficēšanas draudi. Dzeramā ūdens standartiem neatbilstošā ūdens cauruļvadiem jābūt skaidri atšķiramiem no dzeramā ūdens piegādes caurulēm.

22. — Spalvas un kaušanas blakusproduktus, kas nav derīgi lietošanai pārtikā, nekavējoties jāaizvāc.

    — Aizliegts darba telpu un svaigās mājputnu gaļas noliktavu grīdas izkaisīt ar zāģu skaidām vai jebkādu citu līdzīgu materiālu.

23. Mazgāšanas līdzekļus, dezinfekcijas līdzekļus un līdzīgas vielas jālieto tā, lai nekaitētu instrumentiem, darbarīkiem un svaigajai gaļai. Pēc šo vielu lietošanas instrumenti un darbarīki rūpīgi jānoskalo dzeramajā ūdenī.

24. Personām, kas varētu inficēt gaļu, aizliegts strādāt vai rīkoties ar to.

    Stājoties darbā, ikvienai personai, kas strādā un ir saskarē ar svaigu gaļu, jāuzrāda izziņa no ārsta, kas apliecina, ka nav medicīniska rakstura šķēršļu, kādēļ persona nevarētu strādāt šo darbu. Šādu personu medicīnisko uzraudzību reglamentē attiecīgajā dalībvalstī spēkā esošie likumi un normatīvie akti.

VI NODAĻA

PIRMSKAUŠANAS VETERINĀRĀ PĀRBAUDE

25. a) Kautuvi pārraugošais valsts pilnvarotais veterinārārsts, neierobežojot Direktīvas 90/539/EEK IV pielikuma 5. paragā doto sertifikātu, drīkst atļaut veikt no fermas sūtīto mājputnu kaušanu vienīgi tad, ja:

i) kaušanai paredzēto mājputnu sūtījumam ir pievienots IV pielikumā paredzētais veselības apliecinājums, vai

ii) 72 stundas pirms mājputnu ievešanas kautuvē valsts pilnvarotajam veterinārārstam ir iesniegts dokuments, ko jānosaka kompetentajai iestādei un kas ietver:

— atjaunotu būtiskāko informāciju attiecībā uz izcelsmes putnu saimi, jo īpaši izrakstus no 27. punkta a) apakšpunktā minētajiem fermas uzskaites datiem, kas attiecas uz kaujamo mājputnu veidu,

— pierādījumus, ka izcelsmes ferma ir valsts pilnvarotā veterinārārsta pārraudzībā.

Valsts pilnvarotajam veterinārārstam šī informācija jāizvērtē, pirms viņš izlemj, kādi pasākumi veicami saistībā ar putniem, kas saņemti no attiecīgās fermas, jo īpaši, kāda veida pirmskaušanas pārbaude jāveic;

b) ja nav izpildīti a) apakšpunktā paredzētie nosacījumi, tad kautuvi pārraugošais valsts pilnvarotais veterinārārsts var vai nu atlikt kaušanu uz vēlāku laiku, vai – ja tas vajadzīgs, lai ievērotu dzīvnieku labturības noteikumus – atļaut putnus nokaut, pirms tam veicot 27. punkta b) apakšpunktā paredzētās pārbaudes, un viņam jānodrošina, ka valsts pilnvarotais veterinārārsts pārbauda attiecīgo putnu izcelsmes fermu, lai iegūtu šīm pārbaudēm vajadzīgo informāciju. Visas ar šīs daļas piemērošanu saistītās izmaksas iekasē no attiecīgā lauksaimnieka saskaņā ar noteikumiem, par kuriem lemj kompetentā iestāde;

c) tomēr tādu lauksaimnieku gadījumā, kuru ikgadējās produkcijas apjoms nepārsniedz 20 000 vistu, 15 000 pīļu, 10 000 tītaru, 10 000 zosu vai līdzvērtīgu daudzumu citu mājputnu, kas minēti 2. panta otrās daļas 1. punktā, 27. punkta b) apakšpunktā minēto pirmskaušanas pārbaudi var veikt kautuvē. Šādā gadījumā lauksaimniekam jādeklarē, ka viņa fermā ikgadējās produkcijas apjoms nepārsniedz minētos skaitļus;

d) lauksaimniekam vismaz divus gadus jāglabā 27. punkta b) apakšpunktā minēto uzskaites datu pieraksti, lai tos varētu uzrādīt pēc kompetentās iestādes pieprasījuma.

26. Fermas īpašniekam, personai, kas pilnvarota rīkoties ar minētajiem mājputniem, vai viņu pārstāvim, jāsekmē pirmskaušanas pārbaudes veikšana un jo īpaši jāsniedz valsts pilnvarotajam veterinārārstam vajadzīgā praktiskā palīdzība.

Valsts pilnvarotais veterinārārsts pirmskaušanas pārbaudi jāveic saskaņā ar viņa profesijas standartiem un pietiekamā apgaismojumā.

27. Pirmskaušanas pārbaude 25. punktā minētajā izcelsmes fermā ietver:

a) fermas uzskaites datu pārbaudi. Attiecībā uz konkrēto mājputnu veidu, šiem datiem jāaptver vismaz:

— datumu, kad putni saņemti,

— no kurienes putni saņemti,

— putnu skaitu,

— attiecīgo veidu mājputnu faktiskās attīstības (piem., svara pieauguma) raksturojumu,

— datus par mirstību,

— putnu barības piegādātājus,

— datus par izmantoto barības piedevu veidiem, to lietošanas ilgumu un pārtraukumiem lietošanā,

— barības un ūdens patēriņu,

— putnus aprūpējušā veterinārārsta veikto apskašu rezultātus un uzstādītās diagnozes kopā ar attiecīgu laboratorijas analīžu rezultātiem,

— datus par jebkādu izmantoto medikamentu veidiem kopā ar datumiem, kad tie doti un kad ārstēšana pārtraukta,

— veiktās vakcinācijas kalendāru,

— svara pieaugumu nobarošanas perioda laikā,

— visu iepriekšējo valsts veterināro pārbaužu rezultātus attiecībā uz mājputniem no tā paša bara,

— uz kaušanu nosūtīto putnu skaitu,

— paredzamo kaušanas datumu;

b) papildu izmeklēšanu, lai noteiktu diagnozi gadījumā, ja putni:

i) cieš no slimības, kuru var pārnest uz cilvēku vai uz citiem dzīvniekiem, vai ja atsevišķu īpatņu vai putnu grupas uzvedība norāda uz iespējamu saslimstību ar šādu slimību;

ii) izturas netipiski vai tiem ir tādas slimības pazīmes, kas varētu padarīt šo putnu gaļu nederīgu lietošanai pārtikā;

c) regulāru ūdens un barības paraugu ņemšanu, lai pārbaudītu, vai tiek ievēroti lietošanas pārtraukumi attiecībā uz barības piedevām un medikamentiem;

d) zoonozes izraisītāju klātbūtnes pārbaudi saskaņā ar Direktīvas 92/117/EEK prasībām.

28. Valsts pilnvarotais veterinārārsts kautuvē nodrošina, lai mājputni tiktu identificēti, pārbauda atbilstību Direktīvas 91/628/EEK [1] II nodaļas prasībām, un jo īpaši pārbauda, lai mājputni to transportēšanas laikā nebūtu guvuši savainojumus.

Turklāt gadījumā, kad rodas šaubas pār mājputnu sūtījuma identitāti un ja mājputnu pirmskaušanas pārbaude saskaņā ar 25. punkta c) apakšpunktu jāveic kautuvē, un ja mājputniem ir 27. panta b) apakšpunktā minētās pazīmes, valsts pilnvarotajam veterinārārstam jāpārbauda katrs būris atsevišķi.

29. Ja mājputnus nenokauj trīs dienu laikā pēc to izmeklēšanas un 25. punkta a) apakšpunkta i) punktā paredzētā veselības apliecinājuma izsniegšanas, tad:

— gadījumā, ja mājputni vēl aizvien atrodas izcelsmes fermā, ir jāizsniedz jauns to veselības apliecinājums,

— vai, pēc sūtījuma aizkavēšanās iemeslu novērtēšanas, ja nav veterināra rakstura šķēršļu, kautuvi pārraugošais valsts pilnvarotais veterinārārsts atļauj putnus nokaut, vajadzības gadījumā pirms tam veicot mājputnu papildus izmeklēšanu.

30. Neierobežojot Direktīvas 91/494/EEK prasības, aizliegts kaut tādus lietošanai pārtikā paredzētus putnus, kam konstatētas šādu slimību klīniskas pazīmes:

a) ornitoze;

b) salmoneloze.

Pēc mājputnu īpašnieka vai viņa pārstāvja lūguma valsts pilnvarotais veterinārārsts var atļaut nokaut šos mājputnus pēc tam, kad parastā kārtībā nokauti pārējie putni, ar noteikumu, ka tiek veikti piesardzības pasākumi, lai līdz minimumam samazinātu baktēriju izplatīšanās draudus, un pēc kaušanas iekārtas tiek tīrītas un dezinficētas. Ar šādas kaušanas rezultātā iegūto gaļu rīkojas kā ar gaļu, kas deklarēta par nederīgu lietošanai pārtikā.

31. Valsts pilnvarotajam veterinārārstam:

a) jāaizliedz veikt kaušanu, ja viņam ir pierādījumi, ka attiecīgo dzīvnieku gaļa nebūs derīga lietošanai pārtikā;

b) jāatceļ kaušana, ja nav ievēroti barības piedevu un medikamentu lietošanas periodu pārtraukumi, un gaļā varētu būt ķīmisku vielu atlikumi;

c) attiecībā uz klīniski veseliem mājputniem no tādas putnu saimes, kas jānokauj infekcijas slimību kontroles programmas ietvaros, jānodrošina, lai šos putnus kautu pēdējos darba dienas beigās un tādos apstākļos, lai būtu novērsta jebkāda citu mājputnu inficēšanas iespēja. Savās teritorijās dalībvalstis ar šo gaļu var rīkoties saskaņā ar to valsts normām.

32. Valsts pilnvarotajam veterinārārstam nekavējoties jāziņo kompetentajai iestādei par visiem gadījumiem, kad kaušana tikusi aizliegta, par šā aizlieguma iemesliem un attiecīgajiem mājputniem uz laiku jāpiemēro uzraudzības režīms.

[1] OV L 340, 11.12.1991., 17. lpp.

VII NODAĻA

HIGIĒNAS PRASĪBAS ATTIECĪBĀ UZ KAUŠANU UN DARBĪBĀM AR SVAIGU GAĻU

33. Kautuves telpās drīkst ievest tikai dzīvus mājputnus. Tiklīdz putni ievesti šajās telpās, tos jāapdullina un nekavējoties jānokauj, izņemot gadījumu, kad kaušanu veic saskaņā ar reliģisku rituālu.

34. Asiņu nolaišanu jāveic tā, lai asinis nenokļūtu ārpus kaušanas vietas.

35. Nokautos putnus jānoplūc pilnīgi un bez kavēšanās.

36. Pilnīgu iekšu izņemšanu jāveic nekavējoties, daļējas vai pagaidām atliktas iekš izņemšanas gadījumā tā jāveic VIII - nodaļas 49. punktā noteiktajā laika posmā. Nokautos putnus jāuzšķērž tā, lai atvērtu ķermeņa dobumus un varētu pārbaudīt visus attiecīgos iekšējos orgānus. Šajā nolūkā pārbaudāmos iekšējos orgānus var vai nu atdalīt, vai atstāt dabiskā veidā savienotus ar liemeni. Ja tos atdala, tad tā, lai varētu noteikt, no kura liemeņa tie izņemti.

Tomēr pīlēm un zosīm, kas audzētas un kautas tauko aknu ieguvei, iekšu izņemšana var veikt 24 stundu laikā ar noteikumu, ka liemeņus pēc iespējas ātrāk atdzesē un turpmāk uzglabā XIII nodaļas 69. punkta pirmajā ievilkumā noteiktajā temperatūrā, un transportē saskaņā ar higiēnas prasībām.

37. Pārbaudi beidzot, izņemtos iekšējos orgānus nekavējoties atdala no liemeņa un cilvēka uzturam nederīgās šo orgānu daļas tūliņ aizvāc.

Tos iekšējos orgānus vai orgānu daļas, kas palikušas liemenī (atskaitot nieres), ja iespējams, jāizņem pilnībā un apmierinošos higiēnas apstākļos.

38. Aizliegts tīrīt mājputnu gaļu, slaukot to auduma gabalā, vai piepildīt liemeni ar jebko, kas nav pārtikā lietojami subprodukti vai kakla daļas subprodukti, ko iegūst no kautuvē nokautajiem mājputniem.

39. Aizliegts sadalīt liemeni vai atdalīt vai apstrādāt mājputnu gaļu pirms pārbaudes pabeigšanas. Valsts pilnvarotais veterinārārsts var noteikt citu apstrādes veidu, ja tas nepieciešams pārbaudes rezultāta dēļ.

40. Gaļu, kuras tālāka apstrāde ir apturēta, no vienas puses, un gaļu, kas deklarēta par nederīgu lietošanai pārtikā saskaņā ar IX nodaļas 53. punktu vai kuru aizliegts lietot pārtikā saskaņā ar IX nodaļas 54. punktu, no otras puses, kā arī spalvas un atkritumus pēc iespējas ātrāk jāpārvieto uz telpām, iekārtām vai konteineriem, kas paredzēti I nodaļas 4. punkta d) apakšpunktā un II nodaļas 14. punkta e) un f) apakšpunktā, rīkojoties ar šo gaļu tā, lai līdz minimumam samazinātu inficēšanas iespēju.

41. Pēc gaļas pārbaudes un iekšu izņemšana svaigu mājputnu gaļu nekavējoties jānotīra un jāatdzesē saskaņā ar higiēnas prasībām, lai nodrošinātu pēc iespējas drīzāku atbilstību temperatūrām, kas noteiktas XIII nodaļā.

42. Mājputnu gaļu, kas atdzesējama, iegremdējot to ūdenī saskaņā ar 43. punktā aprakstīto procesu, tūlīt pēc iekšu izņemšanas rūpīgi jānomazgā, gaļu apsmidzinot, un nekavējoties jāiegremdē ūdenī. Apsmidzināšanu veic ar aparatūru, kas efektīvi notīra gan iekšējās, gan ārējās liemeņu virsmas.

Liemeņiem, kas sver:

— mazāk par 2,5 kg, jāizlieto vismaz 1,5 litri ūdens viena liemeņa mazgāšanai,

— no 2,5 līdz 5 kg, jāizlieto vismaz 2,5 litri ūdens viena liemeņa mazgāšanai,

— 5 kg un vairāk, jāizlieto vismaz 3,5 litri ūdens viena liemeņa mazgāšanai.

43. Dzesēšanai, iegremdējot gaļu ūdenī, jāatbilst šādām prasībām:

a) liemeņus jāskalo vienā vai vairākās tvertnēs ar ūdeni vai ar ūdeni un ledu, tvertņu saturu pastāvīgi atjaunojot. Šādai skalošanai der tikai tāda sistēma, kur liemeņus skalo ūdens pretplūsmā, tos pastāvīgi apgrozot ar automātisku ierīču palīdzību;

b) ūdens temperatūra tvertnē vai tvertnēs liemeņu ievietošanas un izņemšanas vietās nedrīkst pārsniegt attiecīgi + 16 °C un + 4 °C;

c) dzesēšana jāveic tā, lai XIII nodaļas 69. punkta pirmajā ievilkumā paredzēto temperatūru sasniegtu īsākajā iespējamajā laikā;

d) minimālajam ūdens caurplūdumam visā a) apakšpunktā minētajā dzesēšanas procesā jābūt:

— 2,5 litriem uz vienu liemeni, kas sver mazāk par 2,5 kg,

— 4 litriem uz vienu liemeni, kas sver no 2,5 līdz 5 kg,

— 6 litriem uz vienu liemeni, kas sver 5 kg un vairāk.

Ja dzesēšanas sistēmā ir vairākas ūdens tvertnes, tad svaigā ūdens padevi un skalošanas ūdeņu novadīšanu katrā tvertnē jāiekārto tā, lai ūdens daudzums ar katru nākamo tvertni liemeņu kustības virzienā pakāpeniski samazinātos, sadalot svaigo ūdeni pa tvertnēm tā, lai pēdējā tvertnē ūdens caurplūdums būtu ne mazāks kā:

— 1 litrs uz vienu liemeni, kas sver mazāk par 2,5 kg,

— 1,5 litri uz vienu liemeni, kas sver no 2,5 līdz 5 kg,

— 2 litri uz vienu liemeni, kas sver 5 kg un vairāk.

Ūdeni, ar ko tvertnes piepilda pirmoreiz, nedrīkst iekļaut šā ūdens daudzuma aprēķinos,

e) liemeņus nedrīkst atstāt aparāta ievades daļā vai pirmajā ūdens tvertnē ilgāk par pusstundu un aparāta pārējā daļā vai pārējās tvertnēs ilgāk, nekā tas ir noteikti vajadzīgs.

Jāveic visi vajadzīgie piesardzības pasākumi, lai nodrošinātu, ka procesa pārtraukuma gadījumā netiek pārsniegti pirmajā daļā noteiktie laiki.

Ja iekārta pārtrauc darboties, valsts pilnvarotajam veterinārārstam pirms tās atkārtotas iedarbināšanas jāpārliecinās, ka liemeņi vēl aizvien atbilst šīs direktīvas prasībām un ir derīgi lietošanai pārtikā vai, ja tas tā nav, jānodrošina, lai tos pēc iespējas ātrāk nogādā I nodaļas 4. punkta d) apakšpunktā paredzētajās telpās;

f) visas aparatūras daļas pilnībā jāiztukšo, jānotīra un jādezinficē, kad vien tas vajadzīgs, pabeidzot kādu konkrētu darba posmu, un vismaz reizi dienā;

g) kalibrētām kontroles mērierīcēm jādara iespējamu atbilstošu un pastāvīgu mērījumu veikšanas un reģistrācijas uzraudzību attiecībā uz šādiem rādītājiem:

— ūdens patēriņu mazgāšanas laikā, gaļu apsmidzinot pirms tās iegremdēšanas ūdenī,

— ūdens temperatūru tvertnē vai tvertnēs liemeņu ievietošanas un izņemšanas vietās,

— ūdens patēriņu gaļas iegremdēšanas procesa gaitā,

— liemeņu skaitu katrā no d) apakšpunktā un 42. punktā uzskaitītajām svara grupām;

h) dažādo ražotāja veikto pārbaužu rezultātus jāsaglabā un jāuzrāda pēc valsts pilnvarotā veterinārārsta pieprasījuma;

i) dzesēšanas uzņēmuma darbības atbilstību normām un šīs darbības ietekmi uz higiēnas apstākļiem izvērtē – pirms šīs direktīvas 21. panta kārtībā tiek akceptētas Kopienas līmeņa mikrobioloģiskas metodes – ar dalībvalstu atzītām zinātniskām mikrobioloģijas metodēm, salīdzinot liemeņu kopējo un enterobaktēriju inficēšanos pirms un pēc gaļas iegremdēšanas ūdenī. Šādu salīdzinājumu veic tad, kad uzņēmumu nodod ekspluatācijā, vēlāk – regulāri un jebkurā gadījumā ikreiz, kad uzņēmuma darbībā notiek izmaiņas. Dažādo uzņēmuma daļu darbība jāorganizē tā, lai nodrošinātu apmierinošu higiēnas prasību ievērošanu.

44. Pirms pārbaude nav pabeigta, nedrīkst pieļaut iespēju, ka vēl nepārbaudītie liemeņi un subprodukti saskaras ar jau pārbaudītajiem liemeņiem un subproduktiem, un aizliegts liemeņus pārvietot, veikt izciršanu vai to tālāku apstrādi.

45. Nedrīkst pieļaut, ka gaļa, kuras tālāka apstrāde ir apturēta vai kas deklarēta par nederīgu lietošanai pārtikā, vai patēriņam nederīgi blakusprodukti nonāk saskarē ar gaļu, kas deklarēta par derīgu lietošanai pārtikā, un pirmo pēc iespējas ātrāk jāievieto īpašās telpās vai tvertnēs, kas izvietotas un iekārtotas tā, lai novērstu jebkādu pārējās svaigās gaļas inficēšanas iespēju.

46. Gaļas, ieskaitot subproduktus, vilkšana un pārsiešana, apstrāde un transportēšana jāveic, ievērojot visas higiēnas prasības. Ja šāda gaļa ir iepakota, tad jāievēro II nodaļas 14. punkta d) apakšpunkta un XIV nodaļas nosacījumi. Iepakotu vai iesaiņotu gaļu jāuzglabā citā telpā kā neiesaiņotu svaigu gaļu.

VIII NODAĻA

PĒCNĀVES VETERINĀRĀ EKSPERTĪZE

47. Mājputnus jāpārbauda tūlīt pēc to nokaušanas un piemērotā apgaismojumā.

Šajā pārbaudē:

a) šādas ķermeņa daļas:

i) putna ķermeņa virsma, izņemot galvu un kājas, bet ne gadījumos, kad tas paredzēts lietošanai pārtikā;

ii) iekšējie orgāni un

iii) ķermeņa dobumi

jāpārbauda vizuāli un vajadzības gadījumā iztaustot vai izdarot iegriezumus;

b) uzmanība jāvērš arī uz:

i) liemeņu konsistences, krāsas un smaržas anomālijām;

ii) nopietnām anomālijām, kas radušās kaušanas gaitā;

iii) pienācīgu kaušanas iekārtu darbību.

Jebkurā gadījumā valsts pilnvarotajam veterinārārstam:

a) jāveic detalizēta izlases paraugu analīze tiem putniem, kas nav atbilduši pēcnāves veterinārās pārbaudes prasībām un kuru gaļa atzīta par nederīgu lietošanai pārtikā saskaņā ar IX nodaļas 53. punktu;

b) jāizanalizē izlases paraugs, kas reprezentē 300 putnus no visa putnu sūtījuma, kam veic pēcnāves veterināro pārbaudi, lai pārbaudītu iekšējo orgānu un ķermeņa dobumu stāvokli;

c) jāveic īpaša mājputnu gaļas pārbaude, ja konstatētas citas pazīmes, ka šo mājputnu gaļa varētu būt nederīga lietošanai pārtikā.

Fermas īpašniekam vai personai, kas pilnvarota rīkoties ar minētajiem mājputniem, jāsadarbojas ar valsts pilnvaroto veterinārārstu, ciktāl tas vajadzīgs pēcnāves veterinārās pārbaudes veikšanai. Viņiem jāgādā, lai mājputni un mājputnu gaļa būtu pieejami un pārbaudes veikšanai piemērotā stāvoklī. Pēc pārbaudes veicēja lūguma viņiem jāsniedz atbilstoša papildu palīdzība. Ja persona, kas pilnvarota rīkoties ar mājputniem, nepilda šīs saistības attiecībā uz sadarbību, tad pārbaudi atliek līdz brīdim, kad minētā persona nodrošina sadarbību pārbaudes veikšanai vajadzīgajā līmenī.

48. Tādu mājputnu gadījumā, kam veikta daļēja iekšu izņemšana ("effilé") un ķidas nekavējoties aizvāktas, pēc iekšu izņemšanas no katra sūtījuma vismaz 5 % nokauto putnu jāveic iekšējo orgānu un ķermeņa dobumu pārbaude. Ja šo pārbaužu laikā konstatē novirzes no normas, tad visus šā sūtījuma mājputnus pārbauda saskaņā ar 47. punkta prasībām.

49. Attiecībā uz mājputnu gaļu "New York dressed":

a) pēcnāves veterināro pārbaudi saskaņā ar 47. punkta prasībām veic vēlākais 15 dienas pēc kaušanas, un šā perioda laikā gaļu jāuzglabā temperatūrā, kas nepārsniedz + 4 °C;

b) iekšu izņemšana jāveic vēlākais šā perioda beigās, to darot kautuvē, kur mājputni kauti, vai apstiprinātā izcirstuvē, kas atbilst III nodaļas 15. punkta b) apakšpunkta otrā ievilkuma ii) punktā noteiktajām papildprasībām, un - attiecībā uz šo pēdējo gadījumu - kam pievienots V pielikumā parādītais veselības apliecinājums;

c) mājputnu gaļu nedrīkst marķēt ar XII nodaļā minēto veselības marķējumu, pirms veikta b) apakšpunktā minētā iekšu izņemšana.

50. Paraugu ņemšana ķīmisko vielu atlikumu noteikšanai jāveic ražošanas vietā, un vienmēr tas jādara pamatotu aizdomu gadījumā. Ķīmisko vielu atlikumu noteikšanas gadījumā šim nolūkam ņemot paraugus, nosaka to ķīmisko vielu atlikumus, kas minētas Direktīvas 86/469/EEK [1] I pielikuma A grupas III daļā un B grupas I daļas a) un c) punktā, un II daļas a) punktā.

[1] OV L 275, 26.9.1986., 36. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 89/187/EEK (OV L 66, 10.3.1989., 37. lpp.).

Šīs direktīvas 4. panta 1. punkta otrajā daļā minētais pienākums pārbaudīt farmakoloģiski aktīvu vielu atlikumu iespējamo esamību gaļā neattiecas uz mājputniem no valsts veterinārajā kontrolē esošām fermām, ja šo ķīmisko vielu atlikumu noteikšana veikta izcelsmes fermās.

51. Ja, pamatojoties uz pirmskaušanas vai pēcnāves veterinārās pārbaudes rezultātiem, radušās aizdomas par slimību, valsts pilnvarotais veterinārārsts var pieprasīt veikt atbilstošās laboratorijas analīzes, ja viņš tās uzskata par vajadzīgām, lai pamatotu uzstādīto diagnozi vai lai noteiktu farmakoloģiski aktīvās vielas, kuru klātbūtne iespējama, ņemot vērā novērotās patoloģijas.

Gadījumā, ja rodas šaubas, valsts pilnvarotais veterinārārsts var veikt citus iegriezumus un attiecīgo liemeņa daļu pārbaudes, kas vajadzīgas, lai precizētu diagnozi.

Ja valsts pilnvarotais veterinārārsts konstatē nepārprotamu šajā direktīvā noteikto higiēnas normu pārkāpumu vai kavēkļus atbilstošas veterinārās pārbaudes veikšanai, viņš ir pilnvarots rīkoties attiecībā uz aparatūras vai telpu turpmāku izmantošanu un veikt visus vajadzīgos pasākumus, līdz pat un ieskaitot ražošanas apjoma samazināšanu vai ražošanas procesa pārtraukšanu.

52. Valsts pilnvarotais veterinārārsts veic pirmskaušanas un pēcnāves pārbaužu rezultātu dokumentēšanu un transmisīvo slimību diagnosticēšanas gadījumā šos rezultātus dara zināmus kompetentajai iestādei, kas atbild par izcelsmes saimniecības veterināro pārraudzību, kā arī izcelsmes saimniecības īpašniekam vai viņa pārstāvim, kam šī informācija jāņem vērā, jāsaglabā un jāiesniedz valsts pilnvarotajam veterinārārstam, kas turpmākā ražošanas procesa gaitā saimniecībā veic pirmsnāves pārbaudes.

IX NODAĻA

VALSTS PILNVAROTĀ VETERINĀRĀRSTA SLĒDZIENS PĒCNĀVES EKSPERTĪZĒ

53. a) Mājputnu gaļu atzīst par pilnībā nederīgu lietošanai pārtikā, ja pēcnāves pārbaudē konstatē jebko no tālāk uzskaitītā:

— vispārēju infekcijas slimību un tādu patogēno mikroorganismu hronisku lokalizāciju orgānos, kas var tikt pārnesti uz cilvēku,

— sistēmisku mikozi un lokālus orgānu bojājumus, kurus, domājams, izraisījuši patogēnie mikroorganismi, kas var tikt pārnesti uz cilvēku, vai to toksīni,

— plašu zemādas vai muskulāro parazītu invāziju un sistēmisku parazītu invāziju,

— saindēšanos,

— novājēšanu,

— neparastu smaku, krāsu vai garšu,

— ļaundabīgus vai multiplus audzējus,

— netīrību un traipus,

— lielus bojājumus un ehimozi,

— plašus mehāniskus bojājumus, ieskaitot tos, kas radušies pārmērīgas applaucēšanas dēļ,

— nepilnīgi nolaistas asinis,

— ķīmisku vielu atlikumus, kuru daudzums pārsniedz pieļaujamās normas, vai aizliegtu ķīmisku vielu atlikumus,

— ascītu.

b) Tās nokautā dzīvnieka daļas, kurās konstatē lokālus bojājumus vai inficēšanos, kas neietekmē pārējās gaļas kvalitāti, atzīst par nederīgām lietošanai pārtikā.

54. Nederīgi lietošanai pārtikā ir: no liemeņa atdalīta galva, izņemot mēli, seksti, pasekstes, un šādi iekšējie orgāni: traheja, plaušas, kas atdalītas no ķermeņa saskaņā ar VII nodaļas 37. punktu, barības vads, guza, zarnas un žultspūslis.

X NODAĻA

NOTEIKUMI ATTIECĪBĀ UZ IZCIRŠANAI PAREDZĒTU GAĻU

55. Liemeni sadala gabalos un atkaulo vienīgi apstiprinātās izciršanas telpās.

56. Uzņēmuma vadītājam, īpašniekam vai viņa pārstāvim jāsekmē uzņēmuma pārraudzības norise, jo īpaši veicot darbības, ko uzskata par vajadzīgām, un jānodod pārraugošās iestādes rīcībā vajadzīgās iekārtas. Jo īpaši viņam pēc atbildīgā valsts pilnvarotā veterinārārsta pieprasījuma jāspēj sniegt ziņas par to, no kurienes vesta šajā izcirstuvē nonākusī gaļa, un ziņas par nokauto dzīvnieku izcelsmi.

57. Neierobežojot V nodaļas 19. punkta noteikumus, gaļu, kas neatbilst šīs direktīvas 3. panta I daļas B daļas 1. punkta prasībām, nedrīkst ievest apstiprinātās izcirstuvēs, izņemot, ja to tur uzglabā īpašās uzglabāšanas vietās; šīs gaļas sadalīšanu gabalos jāveic citā vietā vai citā laikā kā tās gaļas sadalīšanu, kas atbilst minētajām prasībām. Valsts pilnvarotajam veterinārārstam jebkurā laikā jāvar iekļūt visās gaļas uzglabāšanas vietās un darba telpās, lai pārliecinātos, ka iepriekš minētie noteikumi tiek strikti ievēroti.

58. Svaigu gaļu, kas paredzēta izciršanai, tūlīt pēc tās ievešanas uzņēmumā ievieto gaļas izciršanas telpā un līdz šīs gaļas sadalīšanai – III nodaļas 15. punkta a) apakšpunktā paredzētajā telpā.

Tomēr, neierobežojot VII nodaļas 41. punkta noteikumus, gaļu var transportēt tieši no kaušanas telpas uz izciršanas telpu. Šādos gadījumos kaušanas telpai un izciršanas telpai jābūt pietiekami tuvu un jāatrodas vienā un tai pašā ēku grupā, jo izcērtamo gaļu jāpārvieto no vienas telpas uz otru vienā paņēmienā, šim nolūkam izmantojot kaušanas telpā atrodošās automatizētās gaļas apstrādes sistēmas atzaru, un gaļas izciršanu jāveic nekavējoties.

Tiklīdz plānotā gaļas izciršana un iesaiņošana ir pabeigta, gaļu jāpārved uz III nodaļas 15. punkta a) apakšpunktā paredzēto dzesētavu.

59. Gaļu pēc vajadzības jāievieto III nodaļas 15. punkta b) apakšpunktā minētajās telpās. Tiklīdz gaļas izciršana un, vajadzības gadījumā, iesaiņošana ir pabeigta, gaļu jāpārved uz 15. punkta a) apakšpunktā paredzēto dzesētavu.

60. Izņemot gadījumus, kad gaļu sadala, kamēr tā ir silta, izciršanu var veikt tikai tad, ja gaļas temperatūra nepārsniedz + 4 °C.

61. Aizliegts tīrīt svaigu gaļu, slaukot to auduma gabalā.

62. Izciršana jāveic tā, lai gaļa nekļūtu netīra. Kaulu šķembas un asins recekļus jāaizvāc. Izcirstā gaļa, kas nav paredzēta lietošanai pārtikā, izciršanas gaitā jāsavāc I nodaļas 4. punkta d) apakšpunktā minētajos konteineros vai telpās.

XI NODAĻA

GABALOS SADALĪTĀS GAĻAS UN UZGLABĀTĀS GAĻAS VETERINĀRĀ KONTROLE

63. Apstiprinātas izcirstuves, apstiprinātus fasēšanas centrus un apstiprinātas saldētavas pārrauga šīs direktīvas 8. panta 2. punkta trešajā daļā minētās veterinārās inspekcijas grupas dalībnieks.

64. Šīs nodaļas 63. punktā paredzētajai pārraudzībai jāietver šādi uzdevumi:

— svaigas gaļas ievešanas un izvešanas pārraudzība,

— uzņēmumā atrodošās svaigās gaļas veterinārā pārbaude,

— pārraudzība attiecībā uz telpu, iekārtu un instrumentu tīrības ievērošanu, kā paredzēts V nodaļā, un personāla higiēnu, ieskaitot darba apģērbu higiēnu,

— jebkāda cita veida pārraudzība, ko valsts pilnvarotais veterinārārsts uzskata par vajadzīgu, lai nodrošinātu atbilstību šīs direktīvas prasībām.

XII NODAĻA

VESELĪBAS MARĶĒJUMS

65. Veselības marķēšanu jāveic valsts pilnvarotā veterinārārsta pārraudzībā. Pārraudzība aptver:

a) veselības marķējuma uzlikšanu gaļai;

b) etiķetes un iesaiņojamo materiālu, ja marķēšanu veic, kā paredzēts šajā nodaļā.

66. Veselības marķējumam jāietver:

a) attiecībā uz atsevišķi iesaiņotiem gaļas gabaliem vai nelieliem iesaiņojumiem:

— augšdaļā kravas sūtītājas valsts saīsinātu nosaukumu ar lielajiem sākuma burtiem (t.i., vienu no šādiem saīsinājumiem):

B, DK, D, EL, E, F, IRL, I, L, NL, P, UK;

— centrā, uzņēmuma vai, atsevišķos gadījumos, izcirstuves vai fasēšanas centra veterinārā apstiprinājuma numuru,

— apakšdaļā vienu no šādiem burtu savienojumiem: CEE, EØF, EWG, EOK, EEC, EEG.

Burtiem un zīmēm jābūt 0,2 cm augstiem;

b) lielu iesaiņojumu veselības marķējumam jābūt ovālai zīmei, kuras platums ir vismaz 6,5 cm un garums vismaz 4,5 cm, un kura ietver a) apakšpunktā uzskaitītās ziņas.

Burtiem jābūt vismaz 0,8 cm augstiem un zīmēm – vismaz 1 cm augstām. Papildus veselības marķējumā var iekļaut norādi, pēc kuras var noteikt, kurš veterinārārsts gaļai veicis veterināro pārbaudi.

Marķēšanā lietotajam materiālam jāatbilst visām higiēnas prasībām un a) apakšpunktā minētajai informācijai uz tā jābūt pilnīgi skaidri salasāmai.

67. a) Veselības marķējumu, kas minēts 66. punkta a) apakšpunktā, jāizvieto:

— uz iesaiņojuma vai redzamā vietā zem iesaiņojuma vai cita iepakojuma atsevišķi iepakotu liemeņu gadījumā,

— pa vairākiem kopā iepakotu liemeņu gadījumā – uz vienreiz izmantojama zīmoga nospieduma vai etiķetes,

— liemeņa daļu vai iekšējo orgānu nelielu iesaiņojumu gadījumā – uz iesaiņojuma vai redzamā vietā zem iesaiņojuma vai cita iepakojuma;

b) veselības marķējumu, kas minēts 66. punkta b) apakšpunktā, piemēro lieliem iesaiņojumiem, kuros ir liemeņi, liemeņu daļas vai iekšējie orgāni, kas marķēti saskaņā ar a) apakšpunkta prasībām;

c) ja veselības marķējums ir izvietots uz iesaiņojuma vai iepakojuma, tad:

— tam jābūt uzliktam tā, lai, atverot iesaiņojumu vai iepakojumu, marķējums tiktu iznīcināts, vai

— iesaiņojuma vai iepakojuma materiālam jābūt noslēgtam tā, lai pēc atvēršanas to nevarētu izmantot atkārtoti.

68. Liemeņu, liemeņu daļu vai iekšējo orgānu veselības marķējums, kā paredzēts 67. punkta a) apakšpunktā, nav vajadzīgs gadījumos, ja:

1. Liemeņus, ieskaitot tos, kas sadalīti, ievērojot IX nodaļas 53. punkta b) apakšpunktu, nosūta no apstiprinātas kautuves uz apstiprinātu izcirstuves, lai tur veiktu izciršanu, ar šādiem nosacījumiem:

a) uz svaigas mājputnu gaļas lielu iesaiņojumu ārpuses vajadzētu būt veselības marķējumam saskaņā ar 67. punkta a) apakšpunkta trešā ievilkuma un 67. punkta c) apakšpunkta prasībām;

b) gaļas nosūtītāja birojā saglabā datus par saskaņā ar šīs direktīvas prasībām veikto sūtījumu apjomu, veidu un galamērķi;

c) izcirstuves – gaļas saņēmēja birojā saglabā datus par saskaņā ar šīs direktīvas prasībām saņemto sūtījumu apjomu, veidu un cilmi;

d) veselības marķējumu uz liela iesaiņojuma iznīcina brīdī, kad iesaiņojumu atver izcirstuvē valsts pilnvarotā veterinārārsta uzraudzībā;

e) sūtījuma galamērķi un paredzēto pielietojumu skaidri norāda lielā iesaiņojuma ārpusē saskaņā ar šā punkta un VII pielikuma prasībām.

2. Liemeņus, ieskaitot tos, kas sadalīti, ievērojot IX nodaļas 53. punkta b) apakšpunktu, liemeņu daļas un šādus subproduktus: sirdis, aknas un šķilvjus, nosūta no apstiprinātas kautuves, apstiprinātas izcirstuves vai fasēšanas centra uz gaļas un gaļas produktu ražotni, lai tur veiktu to apstrādi, ar šādiem nosacījumiem:

   a) uz svaigas mājputnu gaļas lielu iesaiņojumu ārpuses jābūt veselības marķējumam saskaņā ar 67. punkta a) apakšpunkta trešā ievilkuma un 67. punkta c) apakšpunkta prasībām;

   b) gaļas nosūtītāja birojā saglabā datus par saskaņā ar šīs direktīvas prasībām veikto sūtījumu apjomu, veidu un galamērķi;

   c) gaļas un gaļas produktu ražotnes – sūtījuma saņēmēja birojā saglabā datus par saskaņā ar šīs direktīvas prasībām saņemto sūtījumu apjomu, veidu un izcelsmi;

   d) ja svaigā mājputnu gaļa paredzēta gaļas produktu ražošanai, ko plānots laist Kopienas iekšējā tirgū, tad veselības marķējumu uz lielā iesaiņojuma iznīcina brīdī, kad iesaiņojumu uzņēmumā atver kompetentās iestādes uzraudzībā;

   e) sūtījuma galamērķi un paredzēto pielietojumu skaidri norāda lielā iesaiņojuma ārpusē saskaņā ar šā punkta un VII pielikuma prasībām.

3. Liemeņus, ieskaitot tos, kas sadalīti, ievērojot IX nodaļas 53. punkta b) apakšpunktu, nosūta no apstiprinātas kautuves, fasēšanas centra vai izcirstuves uz restorāniem, ēdnīcām un iestādēm, kas pēc gaļas termiskas apstrādes veic gala patērētāju apgādi, ar šādiem nosacījumiem:

   a) svaigas mājputnu gaļas iesaiņojumu ārpusē jābūt veselības marķējumam saskaņā ar 67. punkta a) apakšpunkta trešā ievilkuma un 67. punkta c) apakšpunkta prasībām;

   b) gaļas nosūtītāja birojā saglabā datus par saskaņā ar šīs direktīvas prasībām veikto sūtījumu apjomu, veidu un galamērķi;

   c) noieta vietā – gaļas saņēmēja birojā saglabā datus par saskaņā ar šīs direktīvas prasībām saņemto sūtījumu apjomu, veidu un izcelsmi;

   d) noieta vietas kontrolē kompetentā iestāde, kurai jāvar piekļūt tajās glabātajiem datu reģistriem;

   e) sūtījuma galamērķi un paredzēto pielietojumu skaidri norāda lielā iesaiņojuma ārpusē saskaņā ar šā punkta un VII pielikuma prasībām.

XIII NODAĻA

UZGLABĀŠANA

69. — Pēc 41. punktā paredzētās atdzesēšanas svaigu mājputnu gaļu jāuzglabā temperatūrā, kas vienmēr ir zemāka par + 4 °C.

— Saldētu mājputnu gaļu jāuzglabā temperatūrā, kas vienmēr ir zemāka par –12 °C.

— Iesaiņotu svaigu mājputnu gaļu nedrīkst glabāt vienā telpā ar neiepakotu svaigu gaļu.

XIV NODAĻA

SVAIGAS GAĻAS IESAIŅOŠANA UN IEPAKOŠANA

70. a) Iepakojumam (piemēram, iepakojuma kastēm, kartona kārbām) jāatbilst visām higiēnas prasībām, un jo īpaši:

   — tas nedrīkst mainīt gaļas organoleptiskās īpašības,

   — tas nedrīkst būt tāds, kas varētu pārnest uz gaļu cilvēka veselībai kaitīgas vielas,

   — tam jābūt pietiekoši izturīgam, lai nodrošinātu efektīvu gaļas aizsardzību tās transportēšanas un pārkraušanas laikā;

   b) gaļas iepakojumu nedrīkst izlietot atkārtoti, ja vien tas nav ražots no nerūsoša, viegli tīrāma materiāla, ko pirms atkārtotās gaļas iepakošanas tīra un dezinficē.

71. Ja iesaiņo gabalos sadalītu svaigu gaļu vai subproduktus, tas šīs darbības veic tūlīt pēc gaļas sadalīšanas un saskaņā ar higiēnas prasībām.

Iesaiņojumam jābūt caurspīdīgam un bezkrāsainam vai – krāsaina caurspīdīga iesaiņojuma gadījumā – veidotam tā, lai iesaiņotā gaļa vai subprodukti būtu daļēji redzami. Tāpat tam jāatbilst 70. punkta a) apakšpunkta pirmā un otrā ievilkuma nosacījumiem; to nedrīkst izmantot atkārtotai gaļas iesaiņošanai.

No liemeņa atdalītām mājputnu daļām vai subproduktiem vienmēr jābūt iesaiņotiem cieši noslēgtā aizsargpārklājā, kas atbilst iepriekš minētajiem kritērijiem.

72. Iesaiņotu gaļu jāiepako.

73. Tomēr, ja iesaiņojums atbilst visiem nosacījumiem attiecībā uz aizsardzību, kas jānodrošina iepakojumam, tad tam nav jābūt caurspīdīgam un bezkrāsainam, un iesaiņoto gaļu nav vajadzīgs iepakot ar noteikumu, ka izpildīti arī pārējie 70. punkta nosacījumi.

74. Gaļas sadalīšanu gabalos, atkaulošanu, iesaiņošanu un iepakošanu drīkst veikt vienā un tajā pašā telpā, ja iepakojums atkārtoti izmantojams saskaņā ar 70. punkta b) apakšpunkta noteikumiem vai ja izpildīti šādi nosacījumi:

a) telpai jābūt pietiekami plašai un aprīkotai tā, lai tiktu nodrošināti higiēniski darba apstākļi;

b) gaļas iesaiņojumus un iepakojumus tūlīt pēc to saražošanas jāievieto noslēgtā aizsargpārklājā; šis aizsargpārklājs jāaizsargā no bojājumiem laikā, kamēr to ved uz uzņēmumu, un uzņēmumā tas jāuzglabā higiēniskos apstākļos un atsevišķā telpā;

c) telpās, kurās uzglabā iepakojuma materiālus, nedrīkst būt putekļu un kaitēkļu, un to gaisa telpa nedrīkst būt savienota ar telpām, kurās atrodas vielas, kas varētu inficēt svaigu gaļu. Iepakojuma materiālus nedrīkst glabāt uz grīdas;

d) iepakojuma materiālus jākomplektē higiēniskos apstākļos un pirms tos nogādā iepakošanas telpā;

e) iepakošanas telpā iepakojuma materiālus jānogādā higiēniskos apstākļos un nekavējoties jāizlieto. Šo pārvietošanu nedrīkst veikt personāls, kas strādā ar svaigu gaļu;

f) tūlīt pēc iepakošanas gaļu jānovieto šim nolūkam paredzētā noliktavā.

75. Šajā nodaļā minētajos iepakojumos drīkst būt vienīgi gabalos sadalīta svaiga mājputnu gaļa.

XV NODAĻA

TRANSPORTS

76. Svaigu gaļu jāpārvadā transporta līdzekļos, kas apgādāti ar hermētiski noslēgtām tilpnēm vai, tādā gadījumā, ja svaigu gaļu importē saskaņā ar Direktīvas 90/675/EEK prasībām vai ja svaigas gaļas tranzītkravu ved cauri trešās valsts teritorijai, aizplombētos transporta līdzekļos, kas konstruēti un aprīkoti tā, ka visa pārvadājuma laikā tilpnēs tiek uzturētas XIII nodaļā noteiktās temperatūras.

77. Transporta līdzekļiem, kas paredzēti šādas gaļas pārvadāšanai, jāatbilst šādām prasībām:

a) to iekšējām virsmām jābūt gludām un viegli tīrāmām un dezinficējamām;

b) tiem jābūt apgādātiem ar efektīvām ierīcēm, kas aizsargā gaļu no kukaiņiem un putekļiem, un tiem jābūt ūdensdrošiem.

78. Gaļas pārvadāšanai paredzētos transporta līdzekļus nekādā gadījumā nedrīkst izmantot dzīvu dzīvnieku pārvadāšanai vai jebkādu tādu produktu pārvadāšanai, kas varētu nelabvēlīgi ietekmēt vai inficēt gaļu.

79. Citus produktus, kas varētu ietekmēt mājputnu gaļas higiēnas stāvokli vai šo gaļu inficēt, nedrīkst transportēt vienlaikus ar gaļu vienā un tajā pašā transporta līdzeklī.

    Iepakotu un neiepakotu gaļu jātransportē atsevišķos transporta līdzekļos, ja vien konkrētajā transporta līdzeklī nav nodrošināts atbilstošs fizisks norobežojums neiepakotās gaļas aizsardzībai.

80. Svaigu mājputnu gaļu nedrīkst pārvadāt transporta līdzeklī vai konteinerā, kas ir netīrs un nav dezinficēts.

81. Uzņēmuma vadītājam, īpašniekam vai viņa pārstāvim jānodrošina, ka transporta līdzekļi un iekraušanas apstākļi ir tādi, lai varētu izpildīt šajā nodaļā paredzētās higiēnas prasības. Šīs direktīvas 8. panta 2. punkta trešajā daļā paredzētās veterinārās inspekcijas grupas dalībniekam jāseko, lai šis noteikums tiktu pildīts.

II PIELIKUMS

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOSACĪJUMI MAZJAUDAS UZŅĒMUMU APSTIPRINĀŠANAI

Mazjaudas uzņēmumos jābūt vismaz:

1. Telpās, kur ražo un apstrādā svaigu gaļu:

   a) ūdensizturīgam, viegli tīrāmam un dezinficējamam grīdas segumam, kas ir izturīgs pret puvi un ieklāts tā, lai veicinātu ūdens dabisko noteci; ūdeni jānovada uz novadcaurulēm, kas aprīkotas ar režģiem un lūkām, lai izsargātos no smakām;

   b) gludām, izturīgām un ūdensnecaurlaidīgām sienām ar gaišas krāsas mazgājamu apdari vismaz līdz divu metru augstumam.

      Tomēr koka sienas I pielikuma IV nodaļas 16. punktā minētajās telpās nevar būt par iemeslu uzņēmuma apstiprinājuma atsaukšanai, ja tās celtas pirms 1994. gada 1. janvāra;

   c) durvīm no viegli tīrāma materiāla, kas ir izturīgs pret puvi un bez smaržas.

      Ja gaļu uzglabā attiecīgajā uzņēmumā, tad tajā jābūt noliktavu telpām, kas atbilst iepriekš minētajām prasībām;

   d) izolācijas materiāliem jābūt noturīgiem pret puvi un bez smaržas;

   e) piemērotai ventilācijai un – vajadzības gadījumā – labai tvaika nosūkšanas sistēmai;

   f) piemērotam dabiskam vai mākslīgam apgaismojumam, kas neizkropļo krāsas.

2. a) Cik iespējams tuvu darba vietām jāatrodas pietiekamam skaitam ierīču roku mazgāšanai un dezinficēšanai, un darbarīku mazgāšanai ar karstu ūdeni. Šajās roku mazgāšanas ierīcēs jābūt karstam un aukstam tekošam ūdenim vai ūdens maisītājos līdz piemērotai temperatūrai sajauktam ūdenim, roku mazgāšanas un dezinfekcijas līdzekļiem un higiēniskiem roku žāvēšanas līdzekļiem;

   b) turpat uz vietas vai blakus telpā jāatrodas iekārtām darbarīku dezinficēšanai ar karstu ūdeni, kura piegādes temperatūra ir ne mazāka kā 82 °C.

3. Veiktiem atbilstošiem priekšdarbiem aizsardzībai pret kaitēkļiem, kā kukaiņiem un grauzējiem.

4. a) Instrumentiem un darbarīkiem, kā izciršanas galdiem, darbgaldiem ar noņemamām izciršanas virsmām, konteineriem, transportiera lentēm un zāģiem, kas izgatavoti no nerūsoša materiāla, nevar izraisīt gaļas bojāšanos un ir viegli tīrāmi un dezinficējami. Aizliegts izmantot koku;

   b) nerūsošām iekārtām un aparatūrai, kas atbilst higiēnas prasībām attiecībā uz:

      — gaļas pārkraušanu,

      — gaļas konteineru uzglabāšanu tādā veidā, ka ne gaļa, ne konteineri nenonāk tiešā saskarē ar grīdu vai sienām;

   c) lietošanai pārtikā nederīgas gaļas glabāšanai – īpašiem ūdensdrošiem nerūsošiem konteineriem ar vākiem un vāku stiprinājumiem, lai nepiederošas personas nevarētu piekļūt konteineru saturam; šādu gaļu jāsavāc vai jāiznīcina katras darba dienas beigās.

5. Dzesēšanas iekārtām, lai uzturētu gaļas iekšējo temperatūru tādu, kā prasīts šajā direktīvā. Šīm iekārtām jāietver novadcauruļu sistēma, kas savienota ar notekūdeņu caurulēm un nerada gaļas inficēšanas draudus.

6. Piemērotai ūdens apgādei no vada, kas pakļauts spiedienam, piegādājot dzeramo ūdeni Direktīvas 80/778/EEK nozīmē. Tomēr izņēmuma gadījumos pieļaujama dzeramā ūdens standartiem neatbilstoša ūdens izmantošana tvaika ražošanai, ugunsdzēsības vajadzībām un dzesēšanas iekārtās ar noteikumu, ka šim nolūkam uzstādīto cauruļvadu izvietojums nepieļauj iespēju šo ūdeni izmantot citiem mērķiem un ka nepastāv svaigas gaļas inficēšanas draudi. Dzeramā ūdens standartiem neatbilstošā ūdens cauruļvadiem jābūt skaidri atšķiramiem no dzeramā ūdens piegādes caurulēm.

7. Piemērotai karstā ūdens apgādei, piegādājot dzeramo ūdeni Direktīvas 80/778/EEK nozīmē.

8. Higiēniskai kanalizācijas sistēmai.

9. Vismaz vienai izlietnei un ūdensskalojuma tualetēm. Pēdējās nedrīkst būt tieši savienotas ar darba telpām. Pie izlietnes jābūt pieejamam karstam un aukstam krāna ūdenim vai ūdens maisītājos līdz piemērotai temperatūrai sajauktam ūdenim, higiēniskiem līdzekļiem roku mazgāšanai un dezinficēšanai un higiēniskiem roku žāvēšanas līdzekļiem. Izlietnei jāatrodas blakus tualetēm.

II NODAĻA

ĪPAŠI NOSACĪJUMI MAZJAUDAS KAUTUVJU APSTIPRINĀŠANAI

10. Papildus vispārīgajām prasībām, mazjaudas kautuvēs jābūt vismaz:
    a) kautuves telpai, kas ir pietiekoši liela, lai, pirmkārt, putnu apdullināšanu un asiņu nolaišanu un, otrkārt, noplūkšanu un plaucēšanu varētu veikt atsevišķās vietās;
    b) kautuves telpas sienām jābūt mazgājamām vismaz divu metru augstumā no grīdas vai līdz pat griestiem;
    c) iekšu izņemšanas un liemeņu sagatavošanas telpai, kas ir pietiekami liela, lai iekšu izņemšanu varētu veikt vietā, kas atrodas pietiekami tālu no citām darba vietām vai arī ir atdalīta no tām ar starpsienu, lai novērstu inficēšanas iespēju;
    d) dzesētavai, kuras jauda attiecībā pret kaujamo dzīvnieku lielumu un veidu ir pietiekami liela, jebkurā gadījumā ar atsevišķu slēdzamu nodalījumu, kura lielums ir vismaz tāds, lai novērotu liemeņus, kas tiek izmeklēti.

    Kompetentā iestāde var pieļaut atkāpes no šīs prasības, izskatot katru gadījumu atsevišķi, ja gaļu no šādām kautuvēm nekavējoties aizved, lai to piegādātu tuvākās apkaimes izcirstuvēm vai skārņiem ar noteikumu, ka gaļas transportēšanai vajadzīgais laiks nepārsniedz vienu stundu.

11. Pēc dzīvnieku ievešanas kautuves telpā tos jāapdullina un nekavējoties jānokauj, izņemot gadījumu, kad kaušanu veic saskaņā ar reliģisku rituālu.

12. Slimus vai iespējami inficētus dzīvniekus nedrīkst nokaut attiecīgajā uzņēmumā, izņemot gadījumus, ja to atļauj kompetentā iestāde.

    Ja tiek pieļauts šāds izņēmums, tad kaušanu jāveic kompetentās iestādes uzraudzībā un jāveic pasākumi, lai nepieļautu inficēšanos; pirms telpu turpmākas izmantošanas, tajās oficiālā uzraudzībā jāveic īpaša tīrīšana un dezinficēšana.

III PIELIKUMS

VALSTS PILNVAROTĀ VETERINĀRĀRSTA PALĪGU PROFESIONĀLĀ KVALIFIKĀCIJA

1. Tikai tiem kandidātiem, kas pierāda, ka viņi:
   a) ir noklausījušies teorijas kursu 3. punkta a) apakšpunktā minētajos priekšmetos, kur ietverti laboratorijas darbi un ko ir apstiprinājušas dalībvalstu kompetentās iestādes;
   b) ir veikuši mācību praksi valsts pilnvarotā veterinārārsta uzraudzībā,

ļauj kārtot šīs direktīvas 8. panta 2. punktā minēto pārbaudījumu. Mācību prakse notiek kautuvēs, izcirstuvēs, saldētavās un svaigas gaļas pārbaudes posteņos vai – pirmskaušanas veterinārās pārbaudes gadījumā – fermā.

2. Tomēr valsts pilnvarotā veterinārārsta palīgi, kas izpilda Direktīvas 64/433/EEK III pielikuma prasības, var apgūt mācību kursu, kurā teorētiskās daļas apjoms ir samazināts līdz četrām nedēļām.

3. Šīs direktīvas 8. panta 2. punkta otrajā daļā minētais pārbaudījums sastāv no teorētiskās un praktiskās daļas, un aptver šādas tēmas:
   a) attiecībā uz fermu inspekciju:
      i) teorētiskā daļa:
         — vispārīgas zināšanas par mājputnu audzēšanas nozari - struktūra, saimnieciskā nozīme, ražošanas metodes, starptautiskā tirdzniecība, u.c.,
         — mājputnu anatomija un patoloģijas,
         — pamatzināšanas par slimību izraisītājiem – vīrusiem, baktērijām, parazītiem, u.c.,
         — slimības gaitas kontrole un medikamentu/vakcīnu lietošana, ķīmisko vielu atlikumu noteikšana,
         — higiēnas un veterinārsanitārās pārbaudes,
         — dzīvnieku labturība fermā, transportēšanas laikā un kautuvē,
         — vides pārbaudes – ēkās, fermās un kopumā,
         — valsts un starptautiskās normas,
         — patērētāju prasības un kvalitātes kontrole;
      ii) praktiskā daļa:
         — dažādas specializācijas fermu un dažādas mājputnu audzēšanas metodes izmantojošu fermu apmeklējumi,
         — ražošanas uzņēmumu apmeklējumi,
         — kravas iekraušana un izkraušana no transporta līdzekļiem,
         — laboratoriju apmeklējumi,
         — veterinārās pārbaudes,
         — dokumentēšana,
         — praktiskā pieredze;
   b) attiecībā uz pārbaudēm kautuvēs:
      i) teorētiskā daļa:
         — pamatzināšanas kaujamo dzīvnieku anatomijā un fizioloģijā,
         — pamatzināšanas kaujamo dzīvnieku patoloģijā,
         — pamatzināšanas kaujamo dzīvnieku patologanatomijā,
         — pamatzināšanas higiēnas un jo īpaši rūpnieciskās higiēnas jautājumos, kaušanas, gaļas izciršanas un uzglabāšanas, un darba apstākļu higiēnas jautājumos,
         — zināšanas par kaušanas, veterināro pārbaužu, svaigas gaļas sagatavošanas, iesaiņošanas, iepakošanas un transportēšanas metodēm un kārtību,
         — zināšanas par normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kas attiecas uz viņu darba veikšanu,
         — paraugu ņemšanas procedūras;
      ii) praktiskā daļa:
         — nokauto dzīvnieku pārbaude un novērtējums,
         — dzīvnieku sugas noteikšana pēc dzīvniekam tipiskām daļām,
         — nokauto dzīvnieku to ķermeņa daļu skaita noteikšana, kurās konstatētas izmaiņas un šo izmaiņu komentēšana,
         — pēcnāves pārbaude kautuvē,
         — higiēnas kontrole,
         — paraugu ņemšana.

IV PIELIKUMS

PARAUGS

VESELĪBAS APLIECINĀJUMA PARAUGS [1]

mājputniem, ko transportē no saimniecības uz kautuvi

Kompetentais dienests: ..... Nr [2]: .....

I. **Dzīvnieku sūtījuma apraksts**

Dzīvnieku suga: .....

Dzīvnieku skaits: .....

Identifikācijas marķējums: .....

II. **Dzīvnieku izcelsme**

Izcelsmes saimniecības adrese: .....

.....

III. **Dzīvnieku galamērķis**

Dzīvnieki tiks vesti uz šo kautuvi: .....

.....

ar šādiem transporta līdzekļiem: .....

IV. **Apliecinājums**

Es, apakšā parakstījies valsts pilnvarotais veterinārārsts, apliecinu, ka iepriekš aprakstītie dzīvnieki pirms kaušanas iepriekš minētajā saimniecībā ir izmeklēti (datums) ..... pulksten..... un atzīti par veseliem.

(Vieta) ..... (Datums).....

.....

(Valsts pilnvarotā veterinārārsta paraksts)

---

[1] Šī apliecība derīga 72 stundas.
[2] Nav obligāts.

V PIELIKUMS

PARAUGS

VESELĪBAS APLIECINĀJUMA PARAUGS

mājputnu liemeņiem, kuriem uz laiku atlikta iekšu izņemšana, vai tauko aknu ražošanai audzēto pīļu un zosu liemeņiem, ja putnu apdullināšana, asiņu nolaišana un noplūkšana veikta fermā, kur tie nobaroti, un ja putnus transportē uz izcirstuvi, kurā ir īpaša iekšu izņemšanai paredzēta telpa

Kompetentais dienests: ..... Nr [1]: .....

I. **Liemeņu (ar neizņemtām iekšām) apraksts**

Suga: .....

Liemeņu (ar neizņemtām iekšām) skaits: .....

II. **Liemeņu (ar neizņemtām iekšām) izcelsme**

Fermas, kurā veikta nobarošana, adrese: .....

.....

III. **Liemeņu (ar neizņemtām iekšām) galamērķis**

Liemeņi, kam nav izņemtas iekšas, tiks vesti uz šo izcirstuvi: .....

.....

IV. **Apliecinājums**

Es, apakšā parakstījies valsts pilnvarotais veterinārārsts, apliecinu, ka iepriekš aprakstītie liemeņi, kam nav izņemtas iekšas, ir to putnu liemeņi, kas pirms kaušanas iepriekš minētajā nobarošanas fermā ir izmeklēti (datums) ..... pulksten ..... un atzīti par veseliem.

(Vieta) ..... (Datums).....

.....

(Valsts pilnvarotā veterinārārsta paraksts)

[1] Nav obligāts.

VI PIELIKUMS

PARAUGS

VETERINĀRĀ SERTIFIKĀTA PARAUGS

svaigai mājputnu gaļai (1)

Nr (2): .....

Iekraušanas vieta: .....

Ministrija: .....

Struktūrvienība: .....

Norādes saistībā ar preču iekraušanu (2): .....

I. **Gaļas apraksts**

gaļa: .....
(Dzīvnieku suga)

Gaļas gabalu veids: .....

Iepakojuma veids: .....

Gaļas gabalu vai iepakojumu skaits: .....

Sasaldēšanas mēnesis un gads: .....

Tīrsvars: .....

II. **Gaļas izcelsme**

Apstiprinātās(-o) kautuves(-ju) adrese(s) un veterinārā apstiprinājuma numurs(-i): .....

.....

Apstiprinātās(-o) izcirstuves(-ju) adrese(s) un veterinārā apstiprinājuma numurs(-i): .....

.....

Apstiprinātās(-o) saldētavas(-u) adrese(s) un veterinārā apstiprinājuma numurs(-i): .....

.....

III. **Gaļas galamērķis**

Gaļas sūtījums no: .....
(Iekraušanas vieta)

uz: .....
(Galamērķa valsts vai vieta)

ar šādiem transporta līdzekļiem (3): .....

Nosūtītāja vārds vai nosaukums un adrese: .....

.....

Kravas saņēmēja vārds vai nosaukums un adrese: .....

.....

(1) "Svaiga mājputnu gaļa" saskaņā ar šī sertifikāta IV daļā minēto direktīvu nozīmē visas lietošanai pārtikā derīgās putnu daļas, kas iegūtas no šādu sugu mājputniem: vistām, tītariem, pērļu vistiņām, pīlēm, zosīm, paipalām, baložiem, fazāniem un irbēm, un kam nav veikta nekāda apstrāde. Tomēr atdzesētu un saldētu gaļu arī uzskata par svaigu mājputnu gaļu.

(2) Nav obligāts.

(3) Dzelzceļa vagoniem un kravas furgoniem norādīt reģistrācijas numuru, lidaparātiem norādīt reisa numuru, kuģiem norādīt nosaukumu un, vajadzības gadījumā, konteinera numuru.

IV. **Apliecinājums**

Es, apakšā parakstījies valsts pilnvarotais veterinārārsts, apliecinu, ka:

a) iepriekš aprakstītā mājputnu gaļa atbilst prasībām, kas izklāstītas Padomes 1991. gada 26. jūnija Direktīvā 91/494/EEK par higiēnas prasībām, kas reglamentē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar svaigu mājputnu gaļu un tās ievešanu no trešām valstīm, un arī minētās direktīvas 3. panta A daļas 1. punkta otrās daļas prasībām gadījumā, ja šī gaļa paredzēta sūtīšanai uz tādu dalībvalsti vai dalībvalsts daļu, kas atzīta par brīvu no Ņūkāslas slimības;

b) — iepriekš aprakstītā mājputnu gaļa,

— iepriekš aprakstītās gaļas iepakojums,

ir marķēti ar veselības marķējumu, kas pierāda, ka:

— dzīvnieki, no kā šī gaļa iegūta, ir kauti apstiprinātās kautuvēs,

— gaļas izciršana ir veikta apstiprinātās izcirstuvēs;

c) šī gaļa atzīta par derīgu lietošanai pārtikā, veicot tās veterināro ekspertīzi saskaņā ar Padomes 1971. gada 15. februāra Direktīvu 71/118/EEK par dzīvnieku veselības problēmām, kas ietekmē tirdzniecību ar svaigu mājputnu gaļu, vai Padomes 1990. gada 27. novembra Direktīvu 91/495/EEK par sabiedrības veselības un dzīvnieku veselības problēmām, kas ietekmē truša gaļas un fermās audzēto zīdītāju un putnu gaļas ražošanu un laišanu tirgū;

d) šā sūtījuma pārvadāšanā izmantotie transporta līdzekļi vai konteineri un sūtījuma iekraušanas apstākļi atbilst higiēnas prasībām, kas noteiktas Direktīvā 71/118/EEK.

(Vieta) ..... (Datums).....

.....

(Valsts pilnvarotā veterinārārsta vārds un paraksts)

VII PIELIKUMS

NORĀDE UZ LIELIEM IEPAKOJUMIEM

Paredzētais izmantojums: sadalīšana gabalos/termiskā apstrāde (1)

Galamērķa adrese: .....

.....

.....

---

(1) Lieko svītrot.